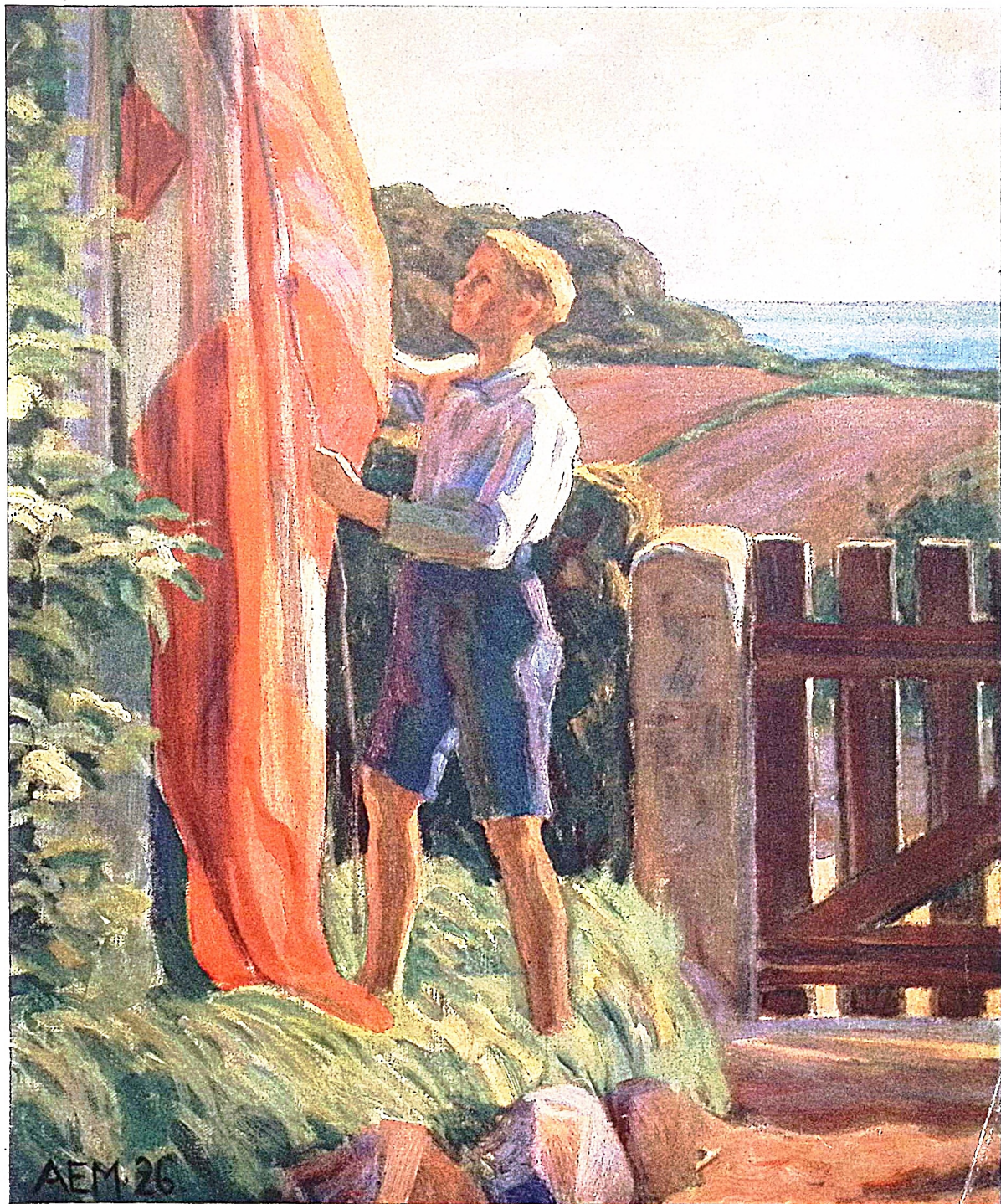

SPEJDERNES MAGASIN

NEFA

den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

den praktiske Lygte
for praktiske Folk.

Lygten for Scouts.

A/s NEFA

WOLTHERSGADE 11 - TELEFON: AMAGER 1858

Læs NORDISK SPEJDESPORT

KØR TIL VERDENS ENDE

VIDUNDERLIG LEVENDE

KNAGENDE STÆRKE

SCHÖNNING & ARVES
CYKLEDÆK
og SLANGER

Spring
ind og
køb

K.T.
Spejderhagl
de mest velsmagende

FABRIK NANNASGADE 15 - 17. TELF TAGA 2005.

TELTE fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

H. HALMØE CORT ADELERSGADE 8
TELEFON: BYEN KØBENHAVN K. 6762

BYENS REPRODUKTIONSANSTALT
• AKTIE- • SELSKAB •
CLICHÉER AF • HVER ART •
• FREDERIKSBORGGADE •
• TELEFON: • 5 • BYEN 7750. •

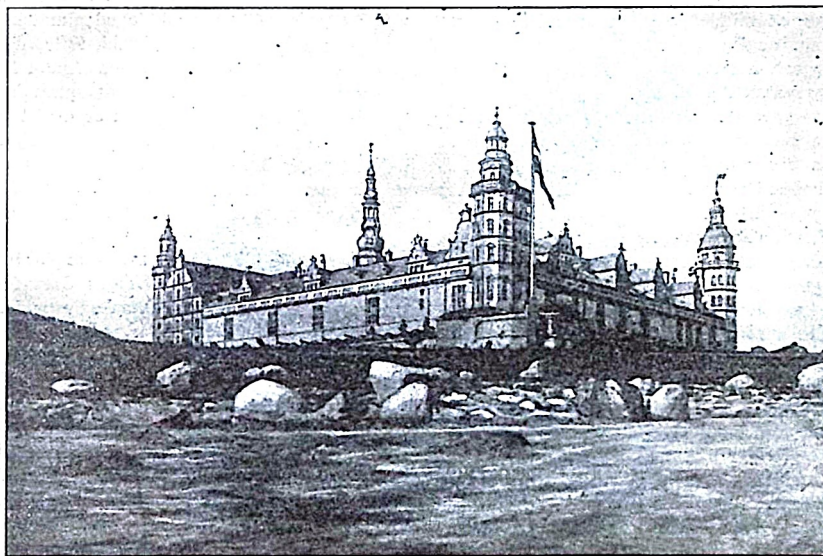
SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

11. AARG. NR. 6

MARTS 1927

INTERNATIONALT SØSPEJDERSTÆVNE

En af Sommerens store Begivenheder bliver det internationale Søspejderstævne, som vil blive afholdt i første Halvdel af August Maaned.

Rammen om Stævnets første Del bliver den gamle Søfarerstad Helsingør med Kronborg. Man haaber at kunne forankre Fregatten Jylland udfor Kronborg, paa hvis grønne Ræstioner der desuden vil rejses en Lejr.

Der forventes stor Tilslutning fra Udlandet til dette Stævne, hvis Ærespræsident er Admiral C. V. Carstensen. Naturligvis møder alle vore egne Søspejderafdelinger med deres Fartøjer.

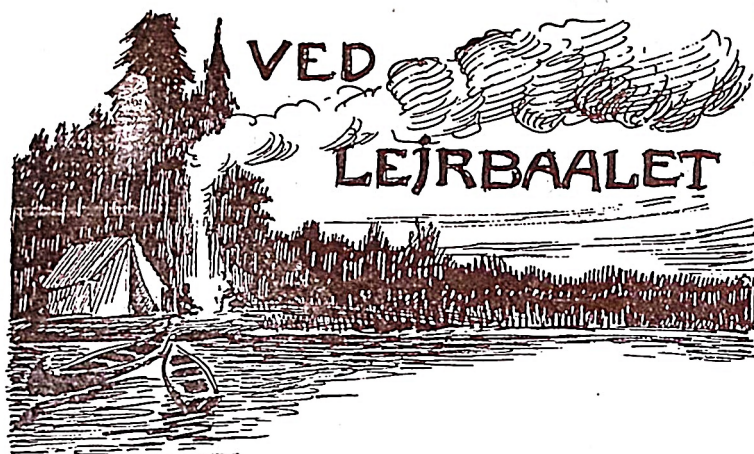
Stævnets anden Del henlægges til Kø-

benhavn og vil forme sig som Jamboreens anden Uge i 1924 med Indkvartering af de fremmede Søspejdere hos Søspejdere i København og med Udflugter og Opvisninger.

Paa Søspejdernes Side vil I finde de første Meddelelser om det nærmere Program for Stævnet.

Det bliver sikkert uforglemmelige Dage.

Landeværnet.

I de første Aar, der var Spejdere i Danmark, herskede der den Skik, at man bandt en Knude paa Snipperne af sit Spejdertørklæde for at mindes om, at man skulde gøre sin daglige „good turn“. Naar den var gjort, maatte man løse Knuden. Senere forsvandt den Skik. Ikke Skikken med at gøre en „good turn“ daglig, for den lever endnu de allerfleste Steder, men Skikken med at slaa Knude paa Tørklædesnipperne.

For et Par Aar siden bar alle Spejderbælter en lille snoet Jærntraad i Spændet. Hensigten med den var, at man skulde mindes sin „good turn“, hver Gang man generedes af Jærntraaden. Nu bruger vi ikke mere saadanne kunstige Midler til at minde os om vor Spejderpligt, for vi ved, at den hører med til Dagens Gerninger.

Men aldrig tidligere har Spejderne haft Lejlighed til at gøre deres Land en „good turn“, det Land, som er vort, hvor vi lever og færdes paa vore Ture, hvor vi „elsker hver Dal, hver Banke, med Kornets bølgende Flugt“.

Mange af Jer vil endnu erindre Glæden over Sønderyjllands Genforening med Danmark, og de af Jer, der var med ved Korpslejren i Hindsgavl, husker Udflugten til Dybbøl, da danske Spejdere for første Gang efter Verdenskrigen betraadte sønderyjlsk Jord.

Den Gang tænkte vi alle kun paa Glæden over, at de Mennesker, der fulgte sig som Danske, og den Jord, de boede og arbejdede paa, nu kom tilbage til Danmark. De praktiske Vanskelig-

heder og det Arbejde, der krævedes, tænkte vi ikke paa. Men Sønderyjderne har maattet tænke paa det, og mange af dem er nu i Nød og har vanskeligt ved at beholde deres Gaarde.

I har set i Aviserne, at det danske Folk har vist, at det vil hjælpe Sønderyjderne nu, og vi Spejdere vil ogsaa hjælpe. Vi kan hjælpe med vort Arbejde og gøre vor Del som en „good turn“ mod vort Land. Vi spørger ikke, om det er et Arbejde, der morer, kun om det er et Arbejde, der gavner. Det ved vi, det gør, og derfor vil vi i de Dage, vort Arbejde varer, sætte alt ind, for at Resultatet af vor Arbejde skal blive til saa stor Gavn som overhovedet muligt. Vi er mange, derfor kan vi naa et stort Resultat, og Korpsset venter, at hver Spejder yder sit bedste i denne Spejdernes fælles „good turn“ for Sønderyjderne og vort Land.

Internationalt Spejderstævne.

I Marts begynder Foraaret, og saa er det allerede Tid at begynde at tænke paa Sommerlejrene, og især gælder dette Søspegjderne.

Det er i Aar 15 Aar siden, at Det Danske Søspegjderkorps dannedes, og derfor agter Søspegjderne at fejre Fødselsdagen ved et internationalt Søspegjderstævne. Søspegjderne staar nu i Det Danske Spejderkorps som en særskilt Division, hvis Troppe er spredt over hele Landet.

Der er allerede udgaaet Indbydelse til de udenlandske Korps, og vi venter, at faa omkring 300 til 400 fremmede Sp-

spejdere med til Stævnet, der varer i fjorten Dage fra 31. Juli til 14. August. Den første Uge vil Søspegjderne være indkvarteret ombord paa Skibe i Helsingør Havn lige ved Kronborg, og der vil blive rejst en Lejr paa en af Kronborgs Bastioner. Under Opholdet i Helsingør vil der finde forskellige Konkurrencer Sted samt en Udflugt til Tycho Brahes Ø, Hveen, og Helsingborg.

I Stævnets anden Uge vil de fremmede Søspegjdere blive indkvarterede hos københavnske Spejdere, ganske som under den store Jamboree i 1924. Der vil blive Besøg i Havnen, paa Orlogsværftet og Museerne; der arrangeres en Udflugt til Frederiksborg Slot. Paa Fri-luftsteatret i Dyrehaven vil der blive Opvisning en Søndag Eftermiddag, ligesom de fremmede Søspegjdere vil deltage i Lejrbaalene i Dyrehaven sammen med de københavnske Spejdere.

Som I vil se, er det et ret stort Program, og lad os haabe, at vore Søspegjdere maa faa Glæde af deres Samvær med de udenlandske Søspegjdere, som vi Landkrabber havde af Jamboreen, og der er god Grund for de danske Søspegjdere til at spare hver eneste lille Skilling, saa at de til Sommer kan deltage i dette Stævne. Og lad os haabe, at det maa virke til Gavn for Søspegjderbevægelsen, saa at vi faar endnu flere Søspegjdere herhjemme.

Den svenske Jubilæumslejr.

„Sveriges Scoutförbund“ har ligesom „De Danske Søspegjdere“ i Aar eksisteret i 15 Aar, og det afholder en stor Jubilæumslejr udenfor Stockholm, og vort Korps er indbudt til at deltage i Lejren. De af jer, der kan komme med, vil faa en herlig Sommertur ud af det, da Lejren kommer til at ligge i et pragtfuldt klipperigt og flodrigt Terræn. Og Svenskerne er glimrende Værter, saa alt vil være godt ordnet, det véd vi fra første Gang, Korpsset deltog i et stort svensk Stævne under de olympiske Lege i Stockholm i 1912 med et Hold paa 50 Spejdere.

Anmeldelsesfristen er d. 15. April, men igrøvt kan I se nærmere derom i „Spejdernes Magasin“ for Februar.

VERDENSSPEJDERCHEFEN

1857 — 22. FEBRUAR — 1927

Af Admiral C. V. Carstensen.

Den 22. Februar 1857 fødtes i London en Dreng, som ikke blot skulde faa en Plads i sit Fædrelands Historie som en af Englands bedste og tapreste Krigere, men hvis Navn skulde bæres hele Kloden rundt som en af Menneskeslægtens største Velgørere.

Drengen fik i Daaben Navnet Robert Stephenson Smyth Baden-Powell. Faderen, der var Theolog og Professor ved Universitetet i Oxford, forstod at bibringe sine Børn Kærlighed til Naturen og Interesse for alt, hvad der spirede og levede i den. Desværre døde han allerede, da Drengen kun var fire Aar gammel; men Moderen, en fremragende Kvinde, opdrog med stor Dygtighed sine 8 Børn til at blive aabne, ærlige og dygtige Mennesker. Hun forstod at bevare sine Børns Fortrolighed, lærte dem at bære Livets Tilskikkelser med Taalmod, og hun udviklede hos dem den Kærlighed til Naturen og Friluftslivet, som Faderen havde lagt Spiren til.

„B. P.“, som han senere blev kaldt, havde i Vuggegave faaet en kraftig Konstitution, en klar Forstand, et aabent Blik og megen Sans for Humor. Tidlig viste han betydelige kunstneriske Anlæg og tegnede mærkelig nok lige godt med højre og venstre Haand. Han havde ogsaa en udviklet Sans for Mekanik og tænkte oprindelig paa at blive Ingeniør.

Sin Skoleuddannelse fik han paa Charterhouse, en af Englands bekendte store Kostskoler. Her skabte han sig hurtigt en god Position, thi han var noget af et Lykkebarn; flink og opvakt var han, en rask Dreng til al Sport og Leg, med musikalske og dramatiske Anlæg og et ukueligt Humør. Han viste allerede da sin udprægede Førerevne og fik derigennem, og fordi han var en ærker, aaben og ridderlig Dreng, en høj Stjerne hos Rektor og Lærere. Han var kort sagt en Dreng, der kunde staa som

et lysende Forbillede for alle Dreng — ikke mindst Spejdere.

Under Skolegangen vaagnede hans Lyst til at blive Soldat, og efter Afslutningen af Skolen traadte han kun 19 Aar gammel ind i Hæren. Det skal her bemærkes, at der drives megen militær Idræt, saasom Skydning og Ridning, paa mange af de store Kostskoler i England, saa at de unge Mennesker, der ud-

vikles deres Ride -og Skydefærdighed, deres Mod og Snarraadighed, og deres Legemer hærdes. Derved bliver de rustede til at tjene deres Land med Ære paa de utallige Kamppladser, hvor de bliver sendt hen for at værne Civilisationen og deres Lands Interesser.

Ikke nok hermed, men Tjenesten blandt Jordens forskellige Folkefærd, diplomatiske Hverv, Opmaalings ekspeditioner m. m. udvider deres Syn paa Menneskene og giver dem en Horizont, hvis Vidder kun faa danske forstaa.

Alt dette gennemlevede Baden-Powell og blev derfor den Mand, han er. Og saa maa man huske, at Officersgerningen ikke alene er at dygtiggøre sig selv, men at opdrage sine underordnede, at skabe den Tillid, der faar dem til at følge deres Foresatte i tykt og tyndt. Og det opnaar den Mand bedst, der har Hjerte og elsker sine Medmennesker, og det gjorde han. Da hans Oberst spurgte en Underofficer, om Folkene kunde lide Løjtnant Baden-Powell, svarede Sergeant: „Lide ham — nej — de tilbeder ham simpelthen.“ De havde nemlig set, at hans største Glæde var at hjælpe andre, at han hverken skyede legemlige eller aandelige Anstrengelser, naar han derved kunde være andre til Støtte. „Good-turn“ var en Trang hos ham.

Det vil blive for vidtløftigt at berette hvorledes Robert Baden-Powells Liv for-

gaar fra dem, har mange Betingelser for hurtigt at komme frem. Allerede i Efteraaret 1876 gik han som Sekondløjtnant i Kavalleriet til Indien og begyndte sin militære Løbebane.

Intet Land byder sine Sønner saadanne Udviklingsmuligheder som England, og da ikke mindst de Sønner, der gaar Krigervejen. Deres væsentligste Adspredelser bliver Sporten; ved Polokampe, ved Jagt paa Sjakaler og Vildsvin, paa Tigre, Løver og Elefanter ud-

mede sig. Hans Tjeneste faldt mest i Indien og Afrika, men overalt blev han højt skattet, og han udviklede navnlig en utrolig Sporsans, der ofte kom de Afdelinger til gode, som han tjente ved. Han var en af Hærens dygtigste Spejdere. Men den Gerning, hvorved han indskrev sit Navn i Englands Historie, var hans helttemodige Forsvar af Mafeking under Boerkrigen. Med en forholdsvis ringe Styrke blev Oberst Baden-Powell indesluttet i den meget slet

Baden-Powel med Kudu-Hornet Gillwell.

befæstede By af en mange Gange overlegen Styrke; men ved sin mægtige Energi, Opfindsomhed og Snarraadighed lykkedes det ham at holde Byen. Gennem Savn, Sygdom og Nød holdt han ud, forstod at holde Modet oppe hos Soldater og civile ved sit ubøjelige Humør og sin Tro paa Gud. I 219 Dage holdt han Mafeking, indtil Undsættningen kom.

Det var hans Moders forstaaende Opdragelse, hans gennem Idræt og Kamp trænede Aand og Legeme og ikke mindst hans varme Hjerte og den Tillid og Forstaaelse, det skabte hos Befolkning og Besætning, som gjorde det muligt for ham at holde Mafeking.

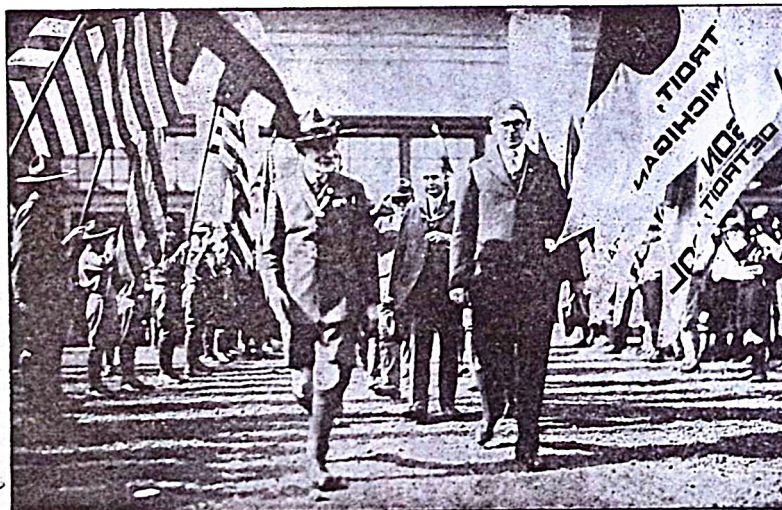
Under Belejringen havde han taget forskellig Hjælp af Byens Dreng, som han uddannede til Ordonnans- og Spej-

dertjeneste. Det var vel den egentlige Spore til, at han senere skabte Spejderbevægelsen.

Da han efter mange Aars Tjeneste ude i Verden atter vendte hjem til England, slog det ham, at Ungdommen var i en uheldig Udvikling. Skulde den opvoksende Slægt blive i Stand til at løfte de Byrder, det mægtige engelske Rige vilde lægge paa dens Skuldre, maatte der tages fat; Drengene maatte have Hænderne ud af Lommerne og Cigaretten ud af Munden. De maatte ud i frisk Luft og lære at blive nøjsomme og nyttige Mennesker.

Hans Tanker formede sig i Bogen „Scouting for Boys“, men han blev ikke ved Ord. I 1907 samlede han en Del Dreng fra forskellige Samfundsklasser i en Forsøgslejr. Han vilde lære dem ikke blot at elske og forstaa Naturen, men yderlige: Mod, Lydighed, Ridderlighed og Renhed og derved skabe deres Karakter. Aaret efter holdt han atter Lejr, og nu begyndte Bevægelsen at vokse — næsten for hurtigt. B.-P. saa nu sin Fremtidsopgaves Maal for sig, han traadte ud af Hæren og ofrede sig fuldt og helt for sit Maal, at skabe en dygtig og ridderlig Ungdom i sit Fædreland, en Ungdom med Kærlighed til sit Land og Tro paa sin Gud.

Bevægelsen tog saa stærk Fart, at der allerede i 1909 kunde holdes en stor Spejderparade for Kong Edward, i hvil-

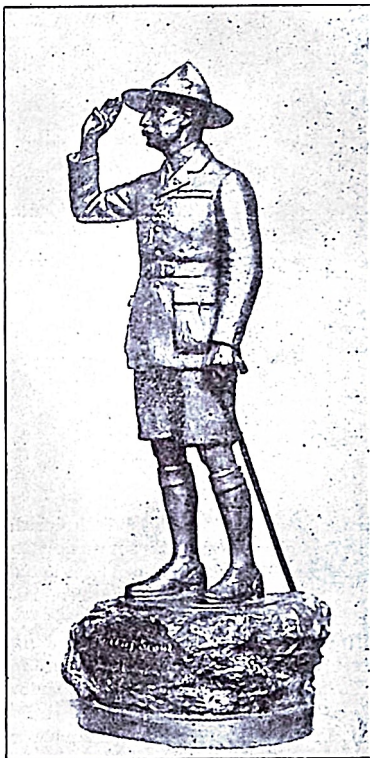
Baden-Powel ved en Spejderparade i New York.

ken 14,000 Spejdere deltog.

Mange formaaende Mænd i alle Lejre blev begejstrede for Tanken, og det bidrog stærkt til Bevægelsens Udvikling, saa man nu tæller de engelske Spejdere med 6-cifrede Tal. Men ikke blot i England og dets Bilande og Kolonier greb Bevægelsen om sig og voksede sig stærk, men rundt om i Verden fik Folk Øjnene op for, at her var skabt noget, som kunde gavne hele Menneskeheden, og Sir Robert saa, at det, han oprindeligt havde tænkt skulde bidrage til at gøre hans egne Landsmænd bedre og lykkeligere, kunde tillempes for alle Nationer, kunde bidrage til at bringe Jordens Folk til bedre indbyrdes Forstaaelse og derigennem til at skabe en lykkeligere Verden.

Spejderbevægelsens Vækst udover England og dets Dominions blev jo selvfølgelig præget mere eller mindre af de Folk og Landes Nationer, hvor den slog Rod; men Bevægelsens bærende Tanker, hans Tanker, blev Bindeledet, det fælles Eje, som gjorde, at Spejdere af alle Nationer kunde mødes som Brødre, føle sig som Kammerater ved de store internationale Stævner. Jamboreen i 1924 staar jo for alle os danske som et lyssende Bevis herpaa.

Rundt i Verden arbejder mange Mennesker paa Fredens Bevarelse, paa at finde Metoder, hvorved Verdenskrigens nysoplevede Rædsler fremtidig kan undgaas og Nationernes Stridigheder afgøres ad fredelig Vej. Men intet Menneske har gjort en større Indsats til Fredens Bevarelse end Baden-Powell, Verdensspejderchefen. Gennem Samvær og Samarbejde mellem Spejdere af alle Nationer vækkes den gensidige For-

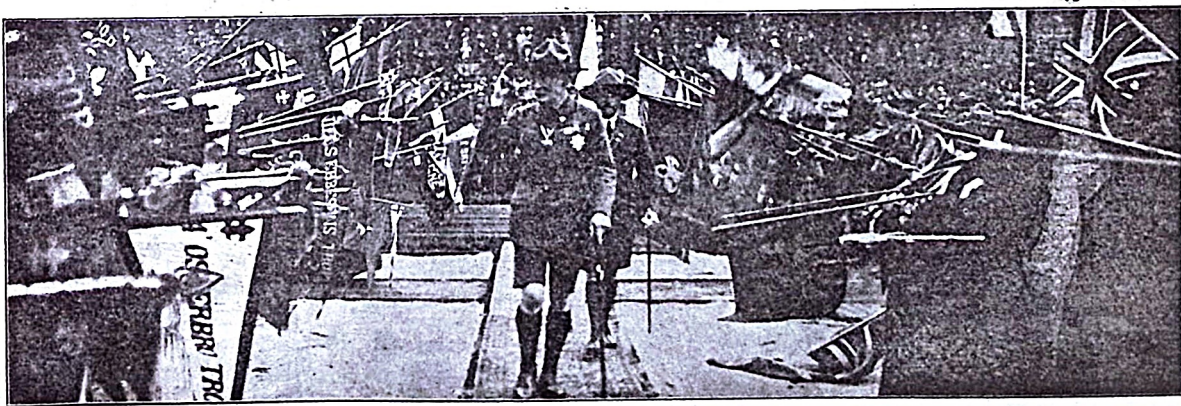
Ovenstaaende Statuette blev modeleret, mens Baden-Powell opholdt sig her under Jamboreen. Den originale Broncestatuette blev skænket Verdensspejderchefen af „Det danske Spejderkorps“.

staaelse, Sympati og Agtelse hos den opvoksende Slægt Verden rundt. Derigennem kan der skabes et virkeligt Grundlag for senere Forstaaelse og Forsonlighed mellem Nationerne.

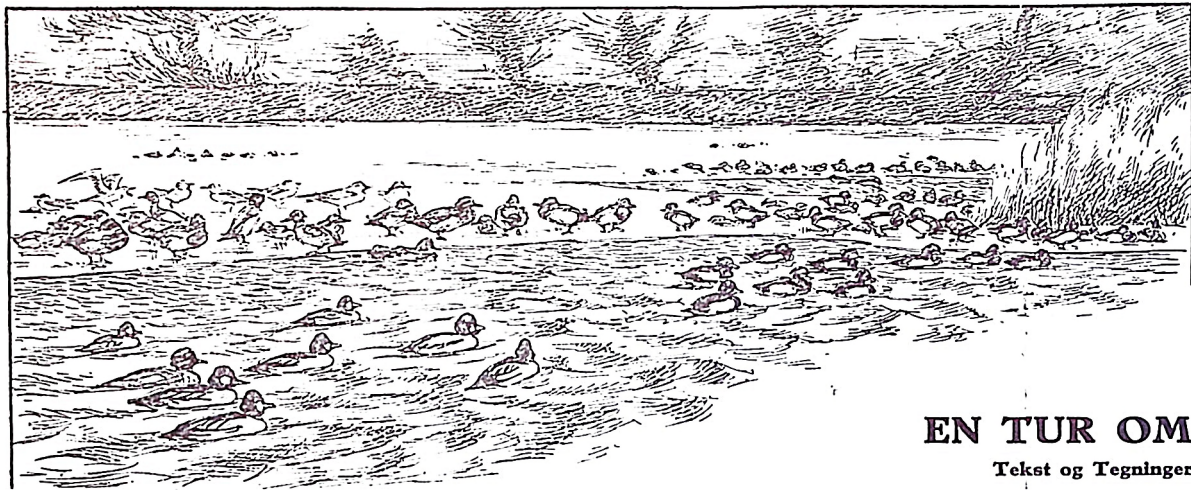
Naar Sir Robert nu fylder 70, kan han med Stolthed se tilbage paa sit Livsværk; men vi, der kender ham og har lært at skatte hans Beskedenhed, ved, at den Følelse, der vil besjæle ham ved Tanken om Resultatet af hans første Forsøgslejr for 20 Aar siden, ikke er Stolthed, men Taknemmelighed, fordi han fik Held til at føre sine Tanker igennem, Taknemmelighed mod de Mænd, der stod ved hans Side i de mange Aar, og mod alle de Tusinder af unge, der hjalp ham til at bevare sit u. gdommelige Sind højt op i Aarene.

Rundt hele Jordens Kreds lyder der fra Tusinder og atter Tusinder en Tak til den gamle Høvding: Spejdere og Ulve takker for de lyse, glade Dage, Arbejdet giver dem; de gamle Spejdere takker, fordi Spejderlivet fæstnede deres Karakter og udviklede det bedste i dem, gjorde dem stærkere og ærligere til Livets Kamp; Forældrene takker for den sunde Udvikling, deres Dreng fik gennem Spejdereaarene. Og alle der har hørt hans malmfulde Røst runge ud over Tusinder, alle, der har set det lune Blink i Øjet, følt Humoren og det varme Hjerte, der slog i hans Bryst, alle, der har grebet Guld-kornene, der faldt fra hans Læber, er ham Tak skyldig.

Takken er Hilsenen til Verdensspejderchefen paa 70 Aarsdagen og tillige Haabet om, at Spejderbevægelsen, hans Gave til Menneskeslægten, stadig maa vokse sig stærkere.

Baden-Powell ved Hyldningen paa Stadion — Jamboree'en 1924.

EN TUR OM

Tekst og Tegninger

Damhussøen, Februar 27.

Damhussøen er næsten ikke til at kende igen fra sidste Sommer, saa over befolket er den i disse Vintermaaned.

Ganske vist rører der sig Foraars og Sommer et morsomt Fugleliv i og omkring de rør- og sivbevoksede Holme, som ligger midt ude i Søen. Men den Masseopvisning af Ænder, som findes der i denne Tid — ses ikke. Da jeg for nogle Dage siden gik en Tur om Søen, blev Andeflokken opskræmt af en Militærflyver, som gik ganske lavt ned over Søen.

Og det Syn som viste sig — da Æn-

der og Maager i hundredvis kredsede i Luften for tilsidst da Flyverne ikke hørtes mere — at slaa sig ned i det aabne Vand midt i Søen. Det var ikke saa lidt af en Oplevelse. —

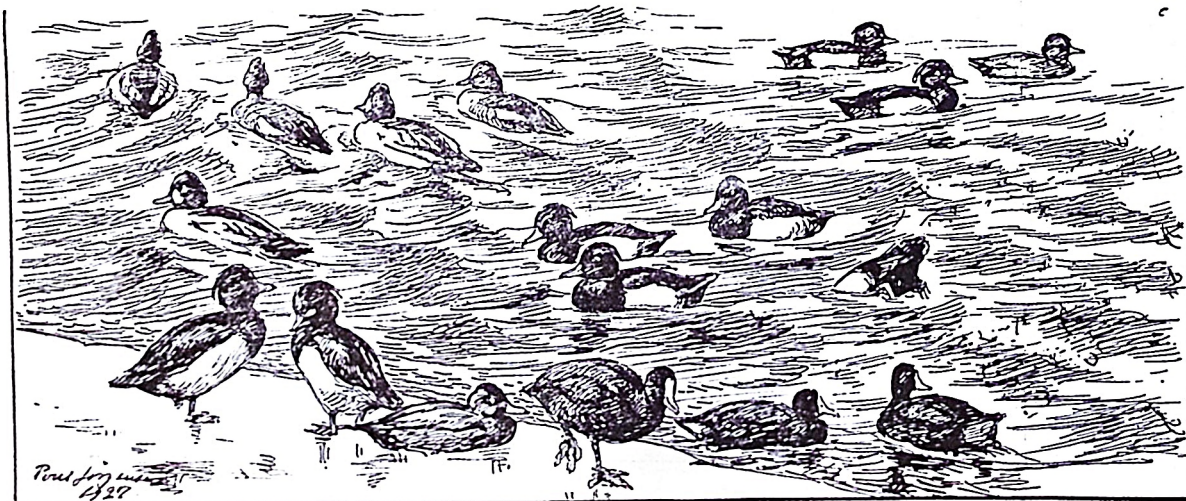
Har man saa en god Kikkert med sig, bliver Turen jo endnu interessantere. Dels faar man at vide, hvilke Fuglearter, der er — og dels kan man jo lære en hel Del om de forskellige Fugles Maade at leve paa.

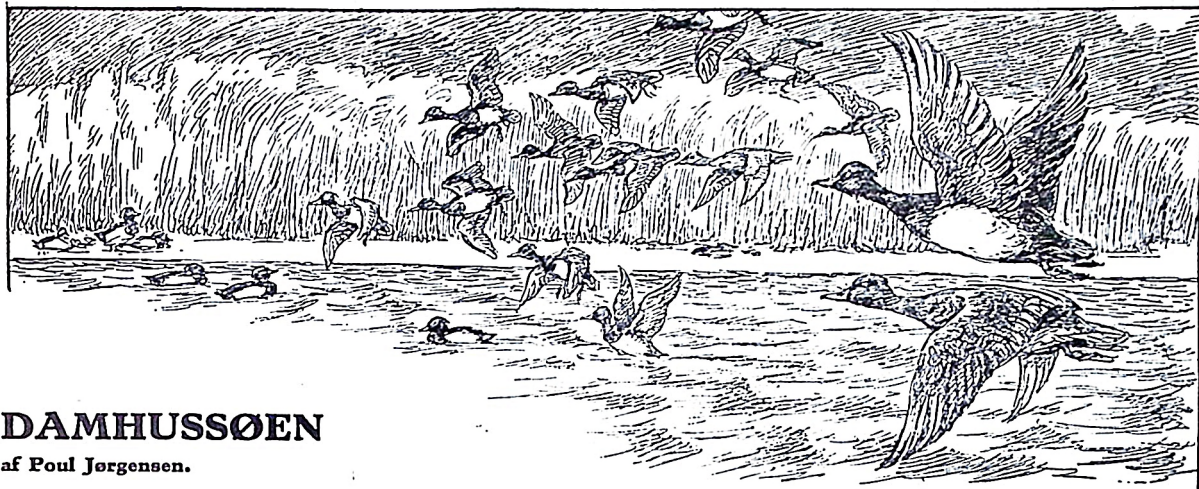
Af Ænder findes der for Tiden tre Arter — Graaand, Troldand og Hvinand, der af Troldanden i overvejende Flertal — af Hvinanden har jeg kun

set ganske faa. Desuden er der en Masse Maager og en Del Blishøns.

Hvinanden ses paa Tegningen med de store Ænder — der svømmer fem oppe til venstre. Det er en meget smuk lille And 5. Farverne er sort og hvidt med grønt Skær paa Hovedet — og et stærkt gult Øje midt i alt det sorte; Amerikanerne kalder den ogsaa for „Guldpøje“.

Det er en Dykand ligesom Troldanden — den ses paa samme Tegning, dels staaende paa Isen og dels svømmende, den ligger ikke saa dybt i Vandet som den første — men ligner den ellers en hel Del — sort og hvid i Farven, dog har

DAMHUSSØEN

af Poul Jørgensen.

den en Nakketop, som den første ikke kan prale med.

De tre Fugle, nederst til højre paa Tegningen, er Blisbøns — læg Mærke til den staaendes, mærkeligt formede Fødder — de er udmærket egnede til at bevæge sig med imellem Siv og dyndede Holme og er samtidig gode Svømmefødder.

Morsomt er det at se disse forskellige Fugles Maade at flyve op fra Vandet, naar de bliver forstyrret.

Først Maaager, derefter Hvin- og Troldænderne, saa Graaanden og tilsidst Blisbønen; den har nu ogsaa svært ved at faa Luft under Vingerne, og for at faa det, maa den ligefrem tage Tilløb henad Vandet, inden det lykkes den at hæve sig op, og nogen egentlig elegant Flyver er den ikke, derfor sker det ogsaa ret ofte, at den i Tilfælde af Fare, slet ikke flyver op, men dykker ned og søger at redde sig paa den Maade.

Medens jeg har staaet og set paa Livet ude paa Søen, har jeg hele Tiden hørt en stadig Kvidren, ikke højt, men som et blidt Akkompagnement til hele Stemningen herude.

Det varede noget, inden jeg opdagede, hvorfra Lyden stammede, det var nogle smaa Blaamejser.

Man kan nemlig stadig høre denne sagte, halvt fortrolige Kvidren imellem flere Fugles, men selv om man stirrer i den Retning, hvorfra Lyden kommer, ser man dog intet.

Jo! der er noget som bevæger sig flere Steder i det samme Træ; nej, det er jo blot nogle visne Blade, som bevæges i Vinden. Tilfældigt sætter jeg Kikkerten for Øjnene, og saa viser det sig, at de visne Blade er en lille Flok Blaamejser, som undersøger Træet fra øverst til nederst.

Alt skal undersøges for at finde Mad, hver lille Fordybning i Barken, hvert lille Hul ved en Knop — der kunne da altid sidde et lille Insekt eller en Larve. — Og det hele foregaar paa den yndefuldeste Maade, enten Fug-

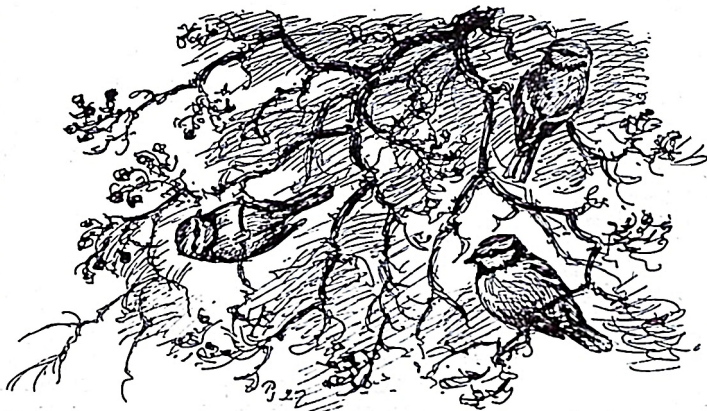
lene hænger med Hovedet nedad eller indtager en anden sindssvag Stilling i Rummet. Det hele minder, som før sagt, om svirrende, visne Blade.

Som Navnet siger, er Fuglens Farve udpræget blaa, en ren, lys, blaa Farve paa Hoved, Vinger og Hale, Bryst og Bug gule, Ryg gulgrøn, Kinder hvide med et sort Baand tværs over Øjet og over Halsen til Nakken.

Dens nære Slægtning, Musvitten, træffes den ofte sammen med. Den er en hel Del større — og virker ikke saa umiddelbart indtagende, som den første, men er alligevel morsom at iagttage. Af andre Fugle findes der paa denne Aars-tid ikke saa forfærdelig mange, (Rødkælk, Solsort osv.) de fleste Fugle er jo væk og kommer først igen i April—Maj Maaned.

Og saa efterhaanden, som der kommer Æg i alle de forskellige Reder ude paa Søen og i Træer og Hegn paa Landjorden, da bliver Damhus-søen og Omgivelser et stort Eventyr, som ikke er Digt, men den rene, skære Virkelighed.

Prøv blot at gaa derud — og hold Øjnene aabne og Hjærnen modtagelig, saa kommer man hjem med Indtryk, som aldrig glemmes.

Det havde aldrig været saa mørkt før — bestemt nej. Hvert Øjeblik stødte en af „Bjørnepatruljen“s raske Spejdere mod et Træ, ikke et Minut forløb uden knækkede Grene, og de fem Drenges natlige Togt maatte nærmest betegnes som Blindebuk-Legen, i hvert Fald var hver og en enig om, at aldrig tidligere havde de famlet som i Nat. Kaj stod stille og lyttede, snusede og opfangede den lette Saltis, der fra Havet slog ind i Skoven.

— Vi er lige straks ved Stranden — fastslog han og fortsatte, medens Patruljens fire menige Medlemmer fulgte ham saa godt og lydløst, det lod sig gøre.

Faa Stunder senere stod de nede ved Stranden. Her var lidt lysere — eller rettere en Kende mindre mørkt, men det mærkedes alligevel — og selvom ingen af dem var bange, det manglede da bare, saa var det alligevel ligesom lidt hyggeligere, naar man kunde se hinanden.

Det var „Bjørnene“s første virkelige, ægte og ikke hjemmelavede Øvelse. Her laa Chansen. I Nat skulde Byen belæres om, at de fem Drenge ikke alene var raske Fyre, men tillige Helte. —

Ellerøds Statsbetjent havde samme Aften tilkaldt Kaj og i Hast fortalt

ham om Spritsmuglerne, der i Løbet af Natten vilde lægge til ved Stranden og forsøge — op igennem den slumrende Skov — at transportere en Mængde Dunke til en Lastbil oppe paa Hovedvejen. Det gjaldt nu for ham, Statsbetjenten, og „Bjørnene“ — hvis disse da vilde hjælpe ham — om at fange Smuglerne eller, hvis dette mislykkedes, at beslaglægge Dunkene og føre dem op til Statsbetjentens Vogn. Kaj var straks Fyr og Flamme og gevaldig imponeret over den Tillid, der vist hans Spejdere. I otte Dage havde de ligget i Lejr og om fem Dage skulde de atter tilbage til København. Og tænk, om de i Nat fik Lejlighed til at udføre en Bedrift, noget enestaaende, der vilde sætte Liv i Kludene og skabe et Rend af Reportere paa Teltørene.

Da de stod nede ved Stranden skjult af en Lærk, hvis Konturer i Natten antog højst fantastiske Former, var de alle — ligefra den ellers saa rolige Kaj — til Poul, der var den yngste — ikke saa lidt nervøse for Udfaldet af deres Foretagende. Kun to Hundrede Meter hen langs Stranden skulde Kampen — om der blev nogen — finde Sted; — derhenne laa Pynten, som efter Statsbetjentens Udsagn skulde være det Sted, hvortil Smuglerbaaden vilde styre.

Inden længe hørte de langt borte fra en Lyd, der maatte stamme fra en Motorbaad. Snart blev den stærkere, var nu taktfast — al Tvivl var udelukket: det kunde kun være den. De fem Drenge laa fladt hen langs Stranden og spejdede. Ikke et eneste Bølgeskulp, ejhel-

ler den fjerneste Antydning af en Vind og kun oppe fra Skoven, fra Uglen i Trætøppen naaede en anden Lyd end Motorbaaden deres Øren. Pludselig bemærkede „Otto med Falkeblirket“, at et Lys blinkede ude fra Baaden, som i det samme kom til Syne i svagt Omrids. Det gav et Gisp i ham, og hviskende bad han Kaj om at holde skarpt Udkig mod Skoven, hvorfra Blinket vel maatte besvares. Men der kom ingen Signaler tilbage fra Skoven, og Motorbaaden slukkede alt Lys om Bord. Drengene krøb længere frem og kunde snart skelne Baadens enkelte Dele. Det var dog stadig umuligt at blive klar over Antallet af Mennesker deri, men Baaden laa dybt paa Vandet, saa helt tom var den næppe. Nu stoppede Maskinen, og et Par Aarer blev stukket i Vandet. Faa Minutter efter sprang en Mand i Land og fortøjede Baaden ved en Kampesten.

De fem Drenge var imidlertid krøbet frem skjult af en Tangbræmme, og selvom Stilheden omkring dem generede, var det dog lykkedes dem allesammen at komme meget nær til Smuglerne, uden at nogen om Bord havde hørt det ringeste til deres Færd. De havde ventet at se en halv Snes eller i hvert Fald en fem-seks Fyre springe i Land, hver med et Par Dunke og løbe op i Skoven. De havde spændt Snore ud et Stykke oppe mellem Træerne i en Alens Højde og ventede, at Smuglerne vilde falde, og de agtede derefter at binde og kneble en ad Gangen — men alle deres Planer blev forpurret.

„Der er kun een,“ udbrød Otto, og

han havde, hvor mærkeligt det end maatte lyde, Ret. Der var kun een eneste spille Smugler paa hele Flaaden.

„Saameget desto bedre,” mente Kaj hviskende. „Ham vil vi da let kunne faa Bugt med. Bare de andre saa ikke falder os i Ryggen.”

Smugleren var gaaet i Lag med at tømme Baaden, og inden længe stod der 10 anselige Dunker paa Bredden. Efter dette Arbejde lod han til at have god Tid, thi efter at have taget Fortøjningen satte han sig til — siddende paa Rorpinden — at ryge Pibe og kastede nu og da et Blik op mod Skoven. Han ventede gjensynlig paa Kammeraterne, der skulde føre Spritten videre.

„Vi overrumpler ham,” hviskede Kaj, „vi forsøger at nappe ham — og hvis vi skulde blive overrasket, sejler vi med Baaden, dog helst efter at have fisket Dunkene ombord igen.”

„Jamen, hvem kan sejle med Motorbaad,” hviskede Poul indvendende. Han var ikke rigtig stemt for den nye, sandt at sige let romantiske Plan.

„Det gaar nok, skal du se, jeg har før sejlet med Motorbaad og skal nok klare de Grejer. Nu bare mase paa, allesammen paa engang, hurtigt og helst uden Hyl, har I forstaaet?”

„Ja, lød det i meget stærkt dæmpet Kor.

„Saa ta'r vi ham,” sagde Kaj og fo'r op, de andre fulgte, og i hurtigt Løb var de lige ved Baaden. Men det var, som om Smugleren paa en eller anden Maade var blevet underrettet om Overfaldet, maaske havde han hørt de hviskende Stemmer, i hvert Fald var han ualmindelig hurtig i Vendingen, startede Maskinen, skød en Stage i Strandbredden og var paa dybt Vand, inden Drengene kunde naa ham, selv ikke Kaj, der var løbet ud i Vand til over Knæene. Der var intet at gøre, Manden var undsluppet, men de havde da Dunkene i Behold. Otto løftede paa en af dem. Jo, de var gode nok, helt fyldte med „den slemme Drilk”.

„Det kan jo være Vand,” sagde Poul med et Smil, „man har før hørt, at Smuglerne undersøger Terrænet og spiller Tolderne nogle slemme Puds.”

„Det skal snart blive undersøgt,” sagde Kaj, der nu var kommet til efter at have taget Afsked — en vinkende Knyt-næve — med den flygtende. „Vi kan jo da undersøge Dunkene.”

„Maa man det?”

„Ja, i saadanne Tilfælde, hvor vi handler som Lovens Haandhævere,” sagde Kaj meget højtideligt og slog den massive Prop løs uden at respektere Plomberingen — thi den kunde jo ogsaa være falsk.

„Det er virkelig Sprit, jeg tror Whisky,” sagde Kaj efter et Øjebliks Forløb, „den er sikker nok, og nu gælder det bare om at faa Dunkene transporteret op gennem Skoven til Statsbetjentens Vogn. Helst skulde en Kamp mod de eventuelle Medvidere undgaaes, hvad der maaske kan blive vanskeligt. Ikke desto mindre, Tiden er knap og vi maa skynde os.”

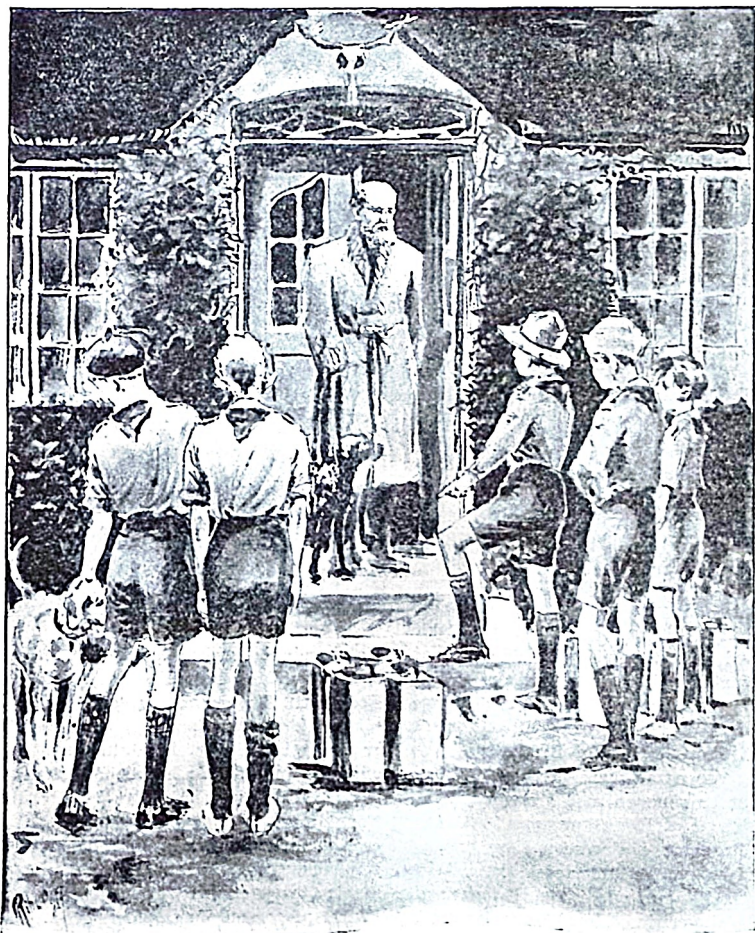
„Hvorfor skal vi gennem Skoven,” sagde Otto saa pludseligt, „Risikoen er stor. Vi ved jo ikke, hvor mange Smuglere der kan vise sig, saa maaske Sprit-

ten bliver taget fra os. Lad os hellere føre Dunkene langs Stranden hen til Skovridergaarden og opbevare dem der i Nat. Saa kan vi bagefter gaa Statsbetjenten i Møde og fortælle ham, hvorledes Sagerne staar.”

„Det er imod Statsbetjentens Instruks.”

„Men Tegn paa Konduite.”

Og som Otto havde foreslaaet blev det. Ti Minutter efter bar de fem Drengene hver to Dunker ind i Skovridergaarden. Natten var ved at svinde, og et kedeligt graat Skær laa over alt og alle. Kaj fandt det nødvendigt at underrette Skovrideren om deres Forehavende og Anbringelse af ti Dunker Smuglersprit, og langt om længe lykkedes det ham — godt akkompagneret af Hundegøgen baade indefra og udefra at faa ham op.

Søvndrukken kom han udenfor og hørte paa Kajs Forklaring.

„Ellerjds Statsbetjent, hvad er det for noget Sludder, der er ikke nogen Statsbetjent, der hedder Mogensen, aldrig. Haha, nu begynder jeg at fatte," fortsatte han og blev lysvaagen, „aah, I er da eller lettere kunde have været nogle gode Pussehoveder. Kan I ikke forstaa, at I skulde have spillet Rollen som glimrende og billigt Transportmiddel mellem Smugleren i Baaden og Smugleren i „Statsbetjenten". Ha ha,

men det er godt, at det blev forpurret. — Vent her et Øjeblik."

Og ind fo'r han i Stuen, kimede saa stærkt, at Centraldamen, der laa i sin sødeste Søvns og drømte om alt andet end Telefonpropper, maatte op og give ham Politistationen.

Et Øjeblik efter var Skovrideren igen ude hos Drengene.

„Naa, nu skal I have Tak for det Arbejde, I har udført. I har vist jer som raske Drengene og vil sikkert modtage en

Anerkendelse fra Toldvæsenet og Politiet."

„Jamen," indvendte Kaj.

„Jamen," afbrød Skovrideren ham igen, „I skal ikke være bange. Jeg siger intet om den lille Faddese, I var lige ved at begaa, forstaa I. Og mød saa her igen til Middag — lad være at spise, inden I gaar hjemmefra — saa skal jeg have ordnet alt. Gaa saa hjem og sov. Godnat, mine Herrer."

Og Politiet tog sig af „Statsbetjenten".

H Y T T E R I A L L E L A N D E

AF SKOLEBESTYRER FJELDBO, TØLLØSE

Ja, engang var det Kampraabet i en hel anden Bevægelse, men nu kan vi jo passende tage det op indenfor Spejderbevægelsen.

Vandreliv

med Feltudrustning er vældig festligt og fornøjeligt, naar det gælder kortere Dagsfarter, og man kan give sig forholdsvis god Tid. Man skal helst ogsaa kun være et Par, 3—4 Stykker, som „vi" er paa ovenstaaende „Idyl". Gælder det længere Udfarter eller Rundfarter, og Aarstiden med Vind og Vejr volder Vanskeligheder, ja da er „Vandrerhytten" langt at foretrække. — Fik en Del Erfaringer paa Langture — selvanden — med Cykle og Telt i 1925: „Op" gennem Norge—Sverige og „ned gennem Østkarelen—Finland. Teltliv var „spændende" og storartet, men en Sæterhytte eller et Skovhuggerskur dog at foretrække under mange Forhold. Og saa den forfærdede Oppakning! — I Aar startede vi for sydgaaende gennem Holland—Belgien—Frankrig og Retur fra Basel til Flensborg ogsaa pr. Cykle og med Telt. Men vi opdagede snart, at det var fornøjeligere sammen med belgiske „Lone-Scouts", der havde indrettet sig i Udbygningerne til et forladt Slot i Skovene Syd for Bruxelles.

Det var ogsaa mere lærerigt og festligt at bo sammen med franske „K. F. U. M."er i en Bjergskov oppe i en gammel Borgruin i Vogeserne; og endelig fik vi en ganske anderledes Forstaaelse af tysk Vandrefugleliv ved at overnatte i Werningerade (Harz) sammen med

Halvhundrede raske Gutter fra Halle, og saa om Morgenens Kl. 3 at starte en Fodtur til Toppen af „Blokberg".

Som skildret i „Nordisk Spejdersport" er disse „Herberger" ikke altid lige flot udstyret, men det er heller ikke Hovedsagen. Kan man med Cykle eller til Fods farte et Hjørne af sit eget eller et Naboland igennem i sin Sommerferie for samme Antal Kroner, hvor man før maatte bruge „Tiere", uden at være besværet af for megen Oppakning, ja, saa

er jo egentlig Maalet for „Hyttebevægelsen" herhjemme saavel som andetsteds naaet.

— Men man kan ogsaa hjælpe sig mere improviseret, end som i Ringsted og Roskilde med „Tip-Top"-Blokhuse, selv om det bør være Maalet for alle Spejdertropper! — Landet over maa „vandresportinteresserede" Spejdere o. a. sætte sig i Bevægelse for at skaffe faste Indkvarteringssteder i Skoler, Herregaardslader o. l. og helst ved Siden af tillige Lejrpladser, som ogsaa kan benyttes efter faste Regler og mod forudgaaende Anmeldelse; dette sidste er ikke mindst af Betydning for Planlægning af Week-end-lejre.

Som „Hyttsekretæren" skriver, maa der til Foraaret være en landsomspændende Ring af Vandrerhytter, Indkvarteringssteder og Lejrpladser, helst saa tæt som muligt, at der er nok at vælge imellem, saa ingen behøver at opgive en paatænkt Vandretur eller Week-end-lejr p. Gr. af „Overnatningsvanskeligheder".

Vi vil gerne fortsætte den midtsjællandske Række af Indkvarteringssteder med at tilbyde:

a) Nattekvarter for ca. 10. (Halmleje uden Tæpper).

b) Lejrplads (m. Brænde) for to-tre Patuljer.

Anmeldelse Ugen forud til Realskolen pr. Tølløse St. Vi har for Resten begyndt paa Opførelsen af en „Skovmandshytte" (Tropshus), men om den bliver færdig før hen paa Sommeren, er tvivlsomt.

DA VI BYGGEDE HYTTE

AF »DYREDOKTOREN»

I sidste Nummer af „Spejdernes Magasin“ fortalte jeg Jer, hvorledes vort Hus blev rejst.

Ja, se det var nu Arbejdet.

Men nu Omkostningerne, vil I spørge. Ja, her er en Opgørelse deraf saa nøjagtig, som jeg har kunnet gøre det:

Arbejdsløn:

Tækkemand	Kr. 73,00
Murer	„ 120,00

Materialer:

170 Sveller à 2,25	„ 382,00
Tømmer: Spær, Lægter, Brædder m. m.	„ 815,00
Paneler	„ 40,00
Lister m. m.	„ 97,49
Krydsfinér	„ 68,35
Vinduer	„ 100,50
Ruder	„ 35,00
Kalk	„ 36,00
Mursten	„ 160,00
Cement	„ 27,23
Carbolin og Tjære	„ 25,80
Tagrør og Halm (foruden de af Spejderne samlede) ..	„ 120,00
Kragetræer	„ 26,25
Cementrør m. m.	„ 69,00
Maling m. m. ca.	„ 50,00
Søm, Beslag m. m.	„ 225,00
Grus	„ 20,00
1 brugt Komfur	„ 25,00
Kørsel	„ 125,00

Ialt Kr. 2641,93

Huset er brandassureret for 4000 Kr.

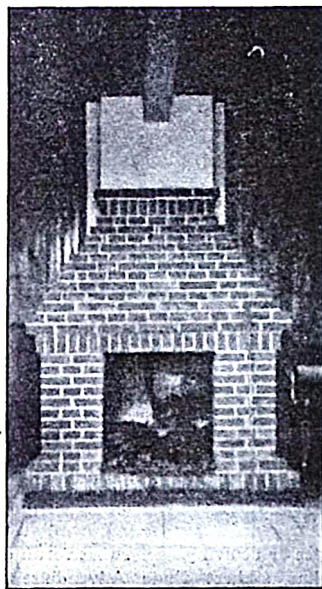
Hvordan man skaffer Pengene? Ja, herom kan jeg ikke fortælle jer noget, der kan være jer til Nytte, det vil ogsaa være saa forskelligt de forskellige Steder, at der ikke kan gives Raad, der vil være synderlig nyttige for andre. Jeg kan i alt Fald ikke anviser særlig geniale Metoder herfor og lader derfor helt være med at raade jer paa dette Punkt.

Nu vil I maaske sige: „Ja, de Roskildespejdere har da ikke kunnet bestille stort andet end bygge Hus hele det sidste Aar, de har da ikke kunnet udføre andet Spejderarbejde,“ jo, det mener vi da at have gjort, og for at vise dette følger her en kortfattet Oversigt over, hvad 1' Roskilde Trop har lavet i den Periode, i hvilken vi rejste vort Hus:

1925.

26.—27. Septbr. Cykletur til Slangerup (Kirken), Hillerød (Slottet), Gribskov, Nattekvarter paa Sandviggaard. Næste Dag til København (Frihavnen, „Frederik VIII“ fra Køl til Masteknap, Stadion, hvor K. F. U. M. Spejderne holdt Opvisning) og tilbage til Roskilde.

3.—4. Oktbr. Cykletur til Ringstedegnen med Deltagelse i Øvelse mellem Vestsjællands og Sydsjællands Divisioner.

18. Oktbr. En Del til Vordingborg pr. Tog til Deltagelse i Divisionsøvelse mellem Lolland-Falsters og Sydsjællands Divisioner.

Største Delen af Troppen pr. Tog til København: Rosenborg, Nationalmuseet, Langelinie.

1. Novbr. Tropstur til Boserup Skov (Indøvelse af Spejderfærdigheder).

18. Decbr. Tropstur til Boserup Skov (Terrænleg).

1926.

10. Jan. Nytaarsparade. Gudstjeneste i Domkirken sammen med F. D. F. Landsforbundssekretær Axel Bang talte.

20.—21. Febr. Besøg af 2' og 6' Trop

af K. F. U. M. Spejdernes 1' Division. Gæsterne ankom med Tog Lørdag Aften og indkvarteredes i Tropslokalet. Om Aftenen kammeratligt Samvær i K. F. U. M.s lille Sal.

Søndag Morgen Besøg i Domkirken. Derpaa Terrænleg mellem Ledreborg og Skullerupholm, under Ledelse af Korpssekretær Gunnar Ipsen.

I Paaskeferien Patuljeture:

31. Marts—3. April en Patulje til Langtved-Bramsnæs Vig og en anden Patulje til Egnen omkring Gyrrstinge Sø.

3.—6. April en Patulje til Næsbyholm — Tystrup Bavelse Sø.

Alle Ture foretaget pr. Cykle efter Program udarbejdet af de paagældende Patuljeførere.

Tropsføreren var samtidig efter Indbydelse fra K. F. U. M. Spejderne til Førerstævne sammen med dem paa Tommerup Højskole.

23. April. Set. Georgsparade med Lejrbaal det sædvanlige Sted.

29. April—2. Maj. Tropsturnering ved Svenstrup.

22.—24. Maj. Pr. Cykle til Grevindeskoven ved Thureby St., hvor Sydsjællands Division holdt Lejrsamling.

24. Juni. Set. Hansbaal sammen med F. D. F. Roskilde.

5.—17. Juli var een Patulje paa Tur i Sønderjylland. Med Damp fra København til Sønderborg. Derfra pr. Cykle gennem Sønderjylland til Ribe. Derfra til Fanø. Pr. Cykle fra Ribe over Kolding, Fredericia, Fyn og tilbage til Roskilde. Turen planlagt og gennemført af Patuljeføreren.

19.—28. Juli var Tropsføreren efter Opfordring fra Det danske Spejderkorps' Forretningsudvalg sammen med en af Troppens Patuljeførere paa Gillwell-Kursus, som K. F. U. M. Spejderne holdt ved Mullerup paa Fyn.

29. Juli—8. Aug. Tropsommerlejr paa Knudshoved Odde ved Vordingborg.

18.—19. Septbr. Natøvelse i Boserup Skov. „Indvielse“ af Hytten.

26. Septbr. Hyttens officielle Indvielse.

I dette „Spejdernaars“ Løb er der desuden afholdt ugentlige Patuljemøder og „aaabent Hus“ hos Tropsføreren hver Mandag Aften. En Patuljekonkurrence

begyndt fra Sommerferien og sluttet paa Sct. Georgsdag. En særlig Konkurrence mellem Patruljerne i Korttegning: Et Udsnit af Generalstabens Kort over Boserup Skov i Maalestok 1:20000 forstørres til Maalestok 1:5000. Det ny Kort korrigeres efter Undersøgelse af

Terrænet, og de fundne Forandringer meddeles i en skriftlig Beretning. Den sejrende Patrulje havde paavist 81 Forandringer: nye Bygninger, Veje lagt om, nye Stier, Diger sløjfede osv.

Desuden er „Roskilde-Spejdernes Sangbog“ samlet og udgivet.

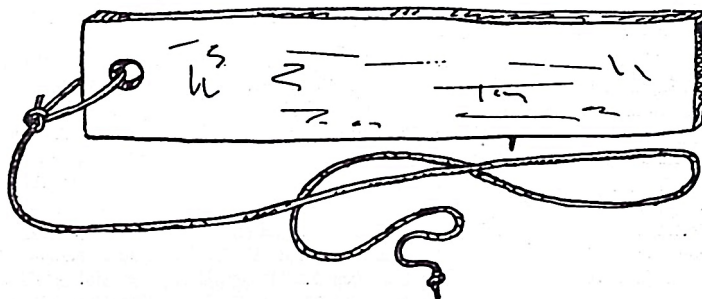
— — —
Uden at ville gøre Fordring paa at høre til de „førende“ Tropper mener 1' Roskilde Trop hermed at have vist, at vi i vort „Spejderaar“ 1925—26 dog ogsaa har kunnet naa mere end at bygge et Hus.

Australierdrengen, som er for ung til at blive initreret, det vil sige gennemgaa en særlig Prøve, der gør ham værdig at optages i de voksne Mænds Rækker, kan undertiden til bestemte Tider høre en underlig Lyd, som advarer ham mod at komme for nær til Stammens hellige Plads, hvor kun Mændene maa samles. Spørger han hvor den Lyd kommer fra, faar han at vide, at det er en Lyd, som frembringes af et meget stort Væsen, som holder til ved den hellige Plads, og som af Aruntafolket kaldes „Twanyika“. Det er først, naar han har gennemgaaet Prøven, og han kommer ind paa den hellige Plads, at han erfarer, at „Stemmen“ kommer fra et

Instrument, der bestaar af en tynd Træplade, som hvirvles rundt i Enden af en Snor. Derved frembringes den frygtindgydende, brølende Knurren.

Dette Instrument kendtes ogsaa i Europa i meget gamle Dage og kaldtes af Grækerne *Rhombus*. Det er meget nemt at lave, du skal kun have et Stykke Træ, som er 15—16 cm langt og lidt mindre end 1 cm tykt og 3—4 cm bredt. Du borer et Hul i den ene Ende og binder en Snor gennem Hullet. Alt hvad du har at gøre er at svinge det rundt foran dig. Du kan sikkert finde Anvendelse for denne „Brøler“ ved en Lejrbaalsunderholdning.

HYTTESEKRETÆRENS SIDE

HYTTE PAA TAASINGE.

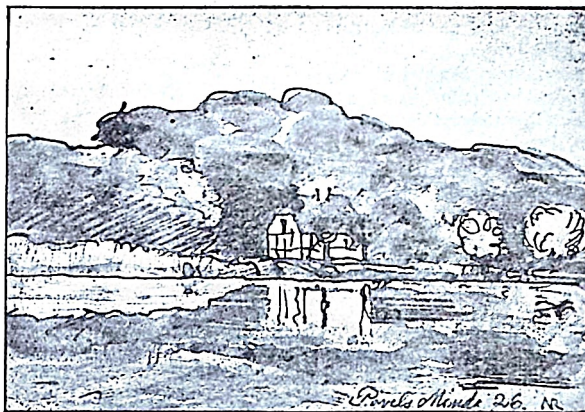
Kære Hyttesekretær!

Den omtalte Vandrerhytte paa Taasinge er nu i Orden. Den ligger i Horsekov ved Svendborg Sund paa Taasinges Nordkyst 2 km Vest for Færgen til Svendborg, som sejler hele Dagen med ½ Times Mellemrum. Ca. 10 Halmlejer paa Loft under Straatag. (Elektrisk Lygte maa medbringes). Æg og Kartofler kan købes hos Husets Beboer, Frk. Marie Madsen, „Povels Minde“, Horsekov, Taasinge, Svendborg. Skriftlig Henv. i Forvejen ikke absolut nødvendig. Mælk kan hentes i nærliggende Gaard. Komfur, hvortil der samles Brænde i Skoven. Baalplads ca. 100 m. øst for Huset. Bad i Stranden 50 m. fra Huset. Der betales 25 Øre pr. Individ pr. Dag eller arbejdes event. ½ Time (Havearbejde eller Brændesavning e. l.). Købmand i Vindeby (ca. 2 km). Severdigheder paa Taasinge: Troense By, Valdemarsslot, Kjærtrup Voldsted, Udsigten fra Bregninge Kirketaarn, Søren Lolks Samling af gamle Bondemøbler og -brugsgenstande fra Taasinge.

Nu vil jeg haabe, Huset vil blive godt brugt. Det er en dejlig Egn, det ligger i.

Niels Rohweder,

Sundvænget 45, Charlottenlund.

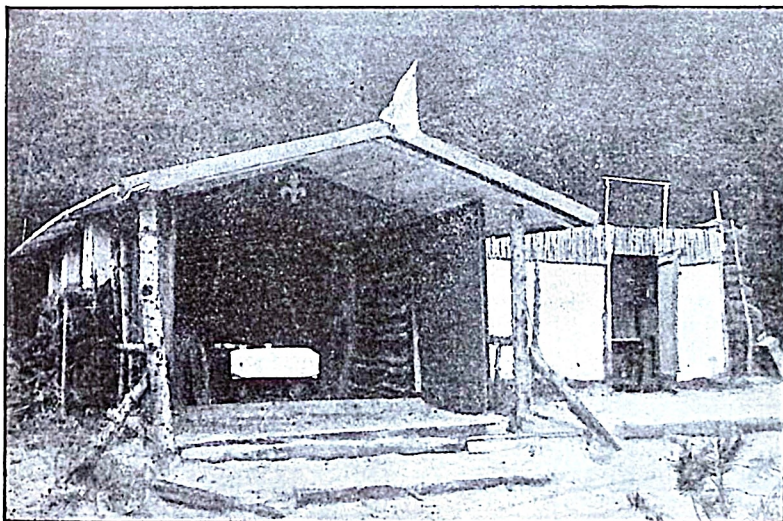

„SCHACKLO'S REDE“.

Saadan er det „officielle“ Navn paa 1ste Odense Trops Hjem. Troppen har kun haft Lokalerne et Aar, og Spejderne har selv lavet alt Inventar — ogsaa Lysekronen, som var paa Jamboreeudstillingen i 1924. Nu klør de paa med den videre kunstneriske Udsmykning, som endnu langt fra er færdig.

„Lokalerne er altid i Orden!“ siger

Tropsføreren, Roland Peterhänsel, og med berettiget Stolthed. „Vi har i det forløbne Aar ydet Nattely for 72 gule Spejdere, 1 tysk og 9 norske Spejdere. Vi kan huse 10—12 Spejdere pr. Nat — i Reden er der elektrisk Lys, Primus, Kakkellovn, Postevand og — Brusebad. Skriv blot Dagen i Forvejen, saa er I velkomne.“ —

DEN MEST BESØGTE HYTTE I 1926

har været Fjerritslevtroppens Hytte i Svinkløv Plantage. Naar man lægger sammen, hvor mange der har sovet i Hytten hver enkelt Nat, naar man til det imponerende Tal 823 for Spejdere og 52 for Ikke-Spejdere.

Naar I ser Billedet her af Hytten, tror jeg, at jeres Tænder løber i Vand og ogsaa I ønsker at komme til Svinkløv i Aar.

Som Nr. 2 i Rækken kommer Moshytten ved Vissinggaard med et Besøgstal paa 290, hvoraf 240 gule Spejdere, 16 K. F. U. M. Spejdere, 7 F. D. F.'er og 4 tyske Spejdere.

Hvilken Hytte bliver mest besøgt i Aar?

Hyttesekretæren.

„BIRKEHYTTEN“.

Vi har bygget os en Hytte — vi har faaet os et rigtigt „Spejderhi“, og vi har aldrig været saa glade før, som vi er nu. Vi føler os som de lykkeligste Spejdere paa hele Jorden.

Hytten har en lang Forhistorie, og det er maaske netop derfor vi er saa glade for den. „Rom blev ikke bygget paa een Dag“, ligedan her, men lad os begynde med Begyndelsen.

Ved Sct. Georgsdagen i 1925 havde vi en Spejderfest for Forældre samt Spejderinteresserede. Samme Aften laa en Plan færdig — tegnet af fh. Tropsfører Hr. Kreutzfeldt — til en Vandrerytte.

Overskudet ved Festen var ca. 200 Kroner — det var ikke noget at prale med — men det begyndte vi med. Saa gik der Bud efter 1 Læs Brædder fra Chevroletfabrikkerne i København, og Søndagen efter begyndte vi at skille de mange store Flager fra hinanden. Efterhaanden blev Pladsen — som vi har faaet overladt gratis i 5 Aar foreløbig — omdannet til en rigtig „Byggeplads“. Der flød med Brædder — hele og halve —, Planker o. m. a.

Saa blev det Sommer, og det at skille Brædder fra hinanden kan være meget morsomt, men i Længden! og saa naar den ene Week-end Lejr“ efter den an-

den gaar i Vasken — saa, ja! saa fløj „Byggeivrigheden“ efterhaanden bort fra Byggepladsen og forandrede sig til „Lejrvirighed“.

I Efteraaret blev Skelettet imidlertid

rejst — den ene Langside slaaet paa og Taget lagt paa, men saa kom vor Efteraarsturnering, og Byggeriet laa atter stille i ca. 1 Maanedes Tid, grundet paa Træning. Det skulde vi aldrig have gjort — vi skulde have strøget Efteraarsturneringen og bygget færdig. Nu maatte vi tage Følgerne, og de blev haarde. Efteraarstormen kom, og den tog vort Hus med sig. Stormen løftede bogstaveligt hele Taget, og det kunde Plankerne ikke lide, de lagde sig ned og

Taget ovenpaa. Havde det før set lidt sort ud, saa saa det nu 10 Gange værre ud.

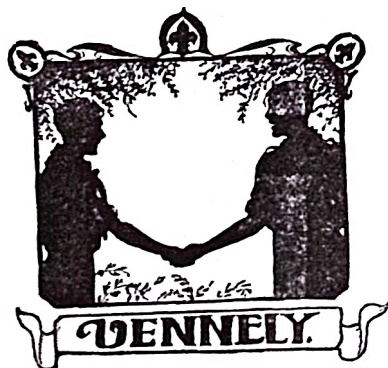
Men „naar Nøden er størst, saa er Hjælpen nærmest“, den kom ogsaa. Det var Tropsraadet, der sagde: „Nu eller aldrig“, men ikke nok med det, de stillede sig endog som Garanter, og nu kom der Fart i Byggeriet. Huset blev rejst af rigtige Tømrere, endvidere havde vi en Spejderfader — Hr. Johansen — til at hjælpe os, og i November var det færdigt udvendigt. Saa kom det indvendige, og det gik ret hurtigt. Vi samlede Aviser og gamle Sække alle Steder i Birkerød og Omegn. Sækkene slog vi paa Væggene, og Aviserne klistrede vi ovenpaa. Saa blev der muret Pejls — ganske gratis af Hr. Muremester L. Christiansen — og endelig var vi saa vidt, at vi kunde begynde at spænde Hessian ud paa Væggene samtidig med at der blev lagt Loft og Gulv.

Nu er „Birkehytten“ færdig, og vi indviede den d. 13. Januar med en Fest for Spejderne, deres Forældre samt Tropsraadet.

Hytten er 10 Alen lang — 6 Alen bred og 5½ Alen høj. Der er Plads til 15 Spejdere. Alt i alt har den kostet os ca. 600 Kroner.

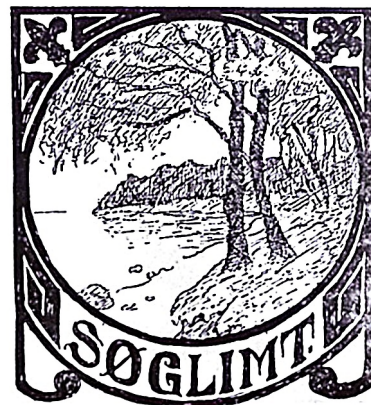
Axel Møller,
Tropsf.

BOMÆRKET

En 17-aarig Spejder fra Holbæk, Karl Schønnemann har sendt os de to smukke Forslag til Bomærker, I ser her. Jeg haaber, at Troppen skynder sig at faa en Hytte, saa der kan blive Brug for de kunstneriske Anlæg, for hvert eneste Tropskus skulde gerne blive noget for sig og meget smukt.

Hyttesekretæren.

HOS NIELS BUKH PAA OLLERUP

AF FOUL CLAUSSEN

Danske Skoledrenge vil huske to Sange af en Fynbo ved Navn Mads Hansen, „I vor Barndom vi hørte Kartovernes Brag“ — og „Jeg ved, hvor der findes en Have saa skøn“. Og de erindrere en k n lille Historie om Hydrengens Hans — den er skrevet af L rer Anton Nielsen. De to M nd oprettede i 1868 en Folkeh jskole i Vester-sk rninge, 8—9 km fra Svendborg, og Anton Nielsen blev den f rste Forstander. H jskolen flyttede senere til Ollerup. I 1914 overgik H jskolen til Lars B khh j og Niels Bukh, der oprettede en Afdeling for Delingsf rere, d. v. s. Lederne af den frivillige Gymnastik Landet over.

Den 27. Juli 1919 blev Grundstenen nedlagt til Gymnastikh jskolen i Ollerup, Verdens f rste Skole for Legemskultur. Den forts tter Delingsf rerskolens Arbejde med at uddanne unge M nd og Kvinder til Ledere af Gymnastik og fri Idr t, men — H jskolenavnet tro — i Forbindelse med H jskoleundervisning. Nu er der ikke alene de to aarlige Kursus for Karle og Piger, men ogsaa kortere Kursus i Gymnastik, hvori der bl. a. deltager mange Udl ndinge.

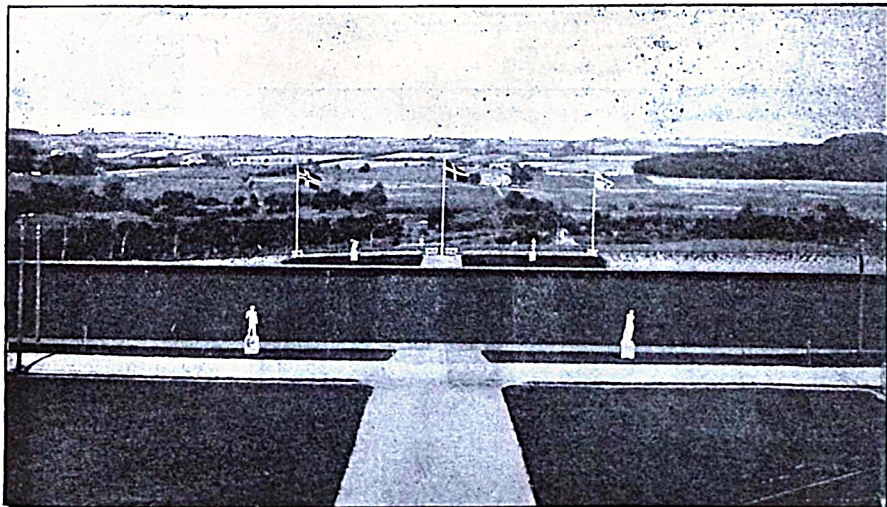
Niels Bukh.

Ollerup er en „H jskoleby“. Foruden Gymnastikh jskolen og Ollerup H jskole er der en Haandv rkerskole og en Friskole. Et stort H jskolehjem er optaget af G ster og Kursister, der ikke alle kan huses paa Skolen.

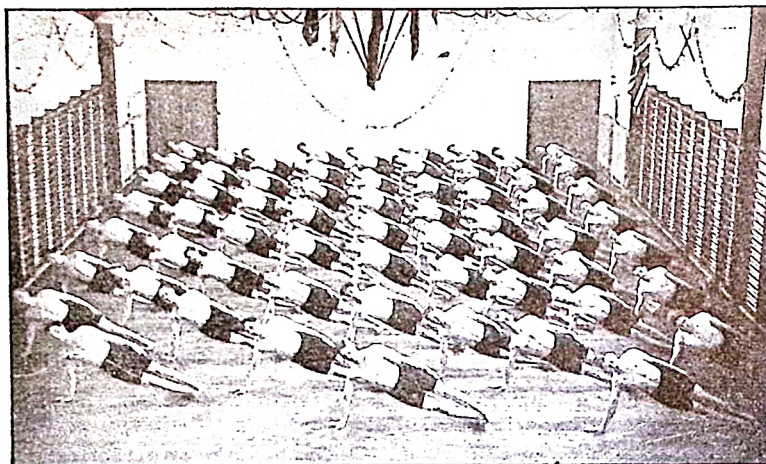
Gymnastikh jskolen ligger 7 km fra Svendborg ad Faaborgvejen paa et H jdedrag med en herlig Udsigt over et frodigt fynsk Landskab med Bindingsv rksgaarde, levende Hegn og Tr grupper — kun faa km fra Hvidkilde Herregaard.

Det er en trefl jet 2-Etages Bygning med h j K lder og Tagetage, graa med r dt Tegltag, enkel og smuk, m gtig og imponerende alligevel — en bred, stout Jyde blandt smilende Fynboer.

Rundt om ligger der store Pl ner og Haver, Vejene indrammes af All tr er — paa Nordsiden af Landevejen ligger det store Stadion med sine L be- og Springbaner og omgivet af Tr er. Tre store Tennisbaner ligger op til Faaborgvejen. De m gtige Jordarbejder til Skolen og Stadion blev udf rt ved frivillig Hj lp af Elever og Omegnens Folk. I Bygningen findes L se- og Foredragssale, Bibliotek, Elevv relser, Spisestue og Privatlejlighed — hele

Ollerup Stadion.

Vestfløjen er optaget af den store Gymnastiksal. Alt er saa vel vedligeholdt, at det er en Fryd at se det. Paa eller rettere ude i Gaardspladsen ligger Bukhs sidste Værk, Danmarks første Svømmehal — et stort Bassin, omgivet af en Spjlegang af Marmorbeton og med det grønne Vand skinnende i Lyset fra et vældigt „Skylight“ oppe i det hvælvede Loft, et imponerende Bygningsværk, hvis Mester er Arkitekt E. Mindedal Rasmussen, Ollerup.

Dybden er i den ene Halvdel ca. 3,5 m, saa at man uden Risiko kan foretage Udspring fra Vipperne.

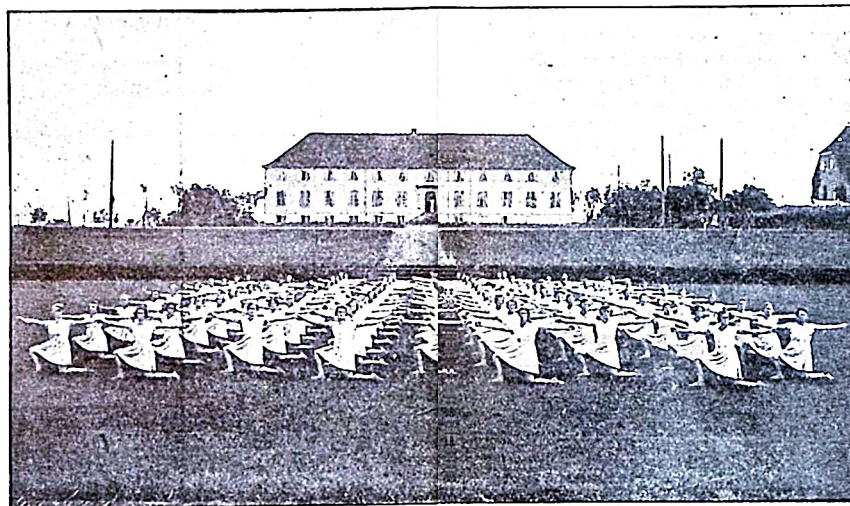
I de herlige Omgivelser lever unge

Mænd og Kvinder et ligesaa herligt Liv med Gymnastik, fri Idræt, Boldspil, Foredrag, Oplæsning og Sang — et Liv, som man kun kan ønske, at mange unge maa faa Del i.

I Sommer afsluttede jeg en Vandring i Ollerup — Ruten var Viborg, Davbjerg Daas, Grove Hede, Herning, Grejsdalen og Munkebjerg, Trelle Næs, Sydlyn over Faaborg—Assens. Det store Pigehold var der da paa sidste Uge, og 30 Gymnastiklærere fra Amerika fik den sidste „Afpudsning“, American-Girls, kortklippede, slanke — og dygtige Gymnaster.

1. August begyndte et 3 Ugers Kur-

sus for tre Hold — danske Lærere, et Hold for Ledere af Gymnastik, deriblandt en Del Væbnede og Tropsførere fra K. F. U. M.-Spejderne — og endelig et Hold paa 60 Udlændinge, væsentlig Tyskere. Der var ialt i de Dage 11 Nationer repræsenteret, nemlig Tyskland (Hamburg-Schwaben), Svejts, Holland, Polen, Lithauen, England, Østrig, Amerika, Danmark, Norge og Sverrig. Det var Idrætsfolk og Gymnastiklærere, Mænd og Kvinder, fra unge Gymnaster og Medlemmer af Ungdomsforeninger til ældre, graahaarede Doktorer, der for Resten var glimrende til Udspring. Jeg deltog — men desværre kun i 11 Dage — paa det tyske Hold, saa kaldte

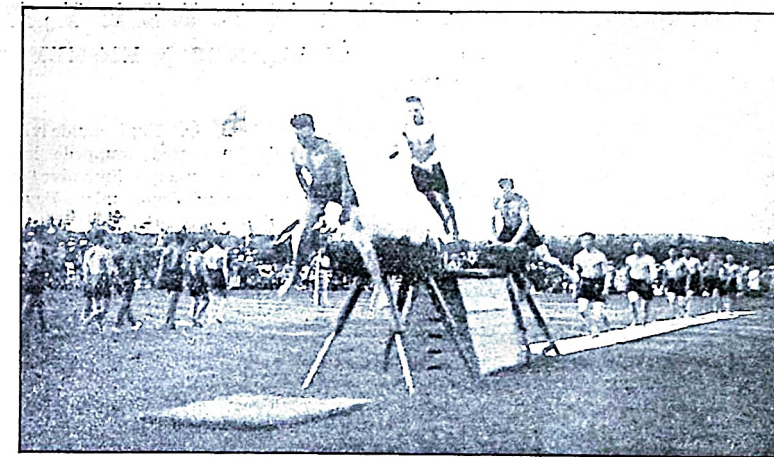
Skolen, men jeg fik dog et levende og varigt Indtryk af Livet paa Højskolen.

Dagen formede sig saaledes: 9—10 Gymnastikteori, 10—11 praktisk Gymnastik, der ledes af Bukh personlig, 11—12 Svømning, 2—3 Foredrag (Fysiologi og Anatomi), 3—4 Undervisningsøvelser, 4—5 og 5—6 fri Idræt og Boldspil paa Stadion.

Men det var ikke lutter Arbejde —

om Aftenen var der Oplæsning, Musik, sommetider en lille Svingom i Gymnastiksalen — Søndagsudflugter, Spadsereure m. m. De amerikanske Damer og Tyskerne gav to Aftenunderholdninger, Sang, Musik, Dans, fra „Charleston“ til svejtsiske Folkedanse, fra Negersange til gamle, tyske Folkeviser — en udmærket Lejlighed til at se lidt til de to forskellige Folks Kultur.

Bukhs Gymnastik er ikke et „System“ som J. P. Mullers, der jo er et Minimum for daglig Legemsrøgt, heller ikke et af de mange „plastiske“ „Damesystemer“, der lover Guld og grønne Skove i Form af Skønhed og evig Ungdom. Det er intet Tryllemiddel,

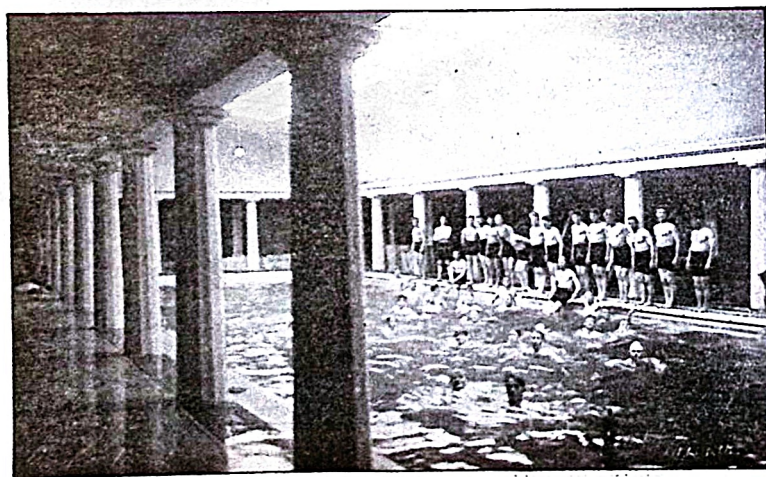
gemsudvikling, som fanatisk „Konkurrencedyrkning“ af en enkelt Sportsgren giver — frem til normal Legemstilstand. Den vil skabe et Legeme, hvori *Smidighed, Kraft og Behændighed* er forenet i harmonisk Skønhed.

Naar Grundgymnastikken har udviklet og formet Legemet, saa kan man bygge videre med Gymnastik, fri Idræt og megen anden Sport.

Det sunde, normale Legeme formes

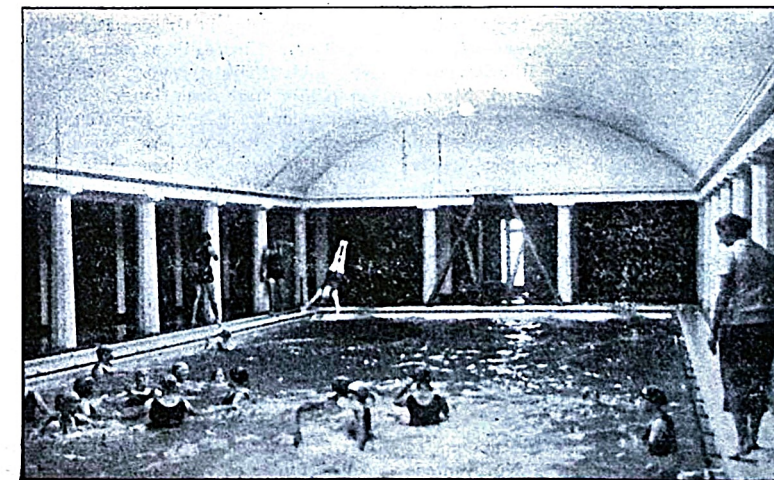
og dannes ved Grundgymnastikken. Og den Gymnastik, det er den, vi kan takke Niels Bukh for.

Niels Bukh er nu en verdenskendt Mand, der har Venner og Beundrere i mange fjerne Lande. Lad os være stolte af ham — og vise vor Tak ved at benytte det, han har givet os alle — en Vej til Sundhed og legemlig Styrke — og derved ogsaa megen aandelig Kraft og Lykke.

nej, det er *Grundgymnastik*, d. v. s. Grundlaget for al videregaende Gymnastik og fri Idræt. Og netop derved har det sin store Betydning. Bukh kalder den en ny praktisk Arbejdsmaade, der har til Maal at bibringe Ungdommen Legemskultur. Den stræber efter at føre Eleverne fra den mangelfulde Legemsudvikling — som ensidigt virkende Livsforhold har givet, eller den ensidige Le-

Billederne velvilligst overladt til Hr. Fotograf C. Slej, Ollerup.

HVAD MØRKEKAMMERET AABENBAREDE

AF FRANCIS J. RIGNEY

ILLUSTRERET AF FORFATTEREN

OVERSAT AF M. WESTERGAARD

Der fik jeg den! sagde Jim Carrington, da hans Camera klappede. Det, han hentydede til, var en stor gylde Ørn, den første forøvrigt, som Carrington nogensinde havde set. Den sjældne Gæst havde endelig, efter lang Tids Kredsen om, slaaet sig ned paa Toppen af en udgaet Træstub, netop indenfor Rækkevidden af Jims langtrækkende Fotografiapparat. Det havde taget Fotografen omtrent to Dage at faa taget denne Snapshot, og det var kun naturligt, at han følte sig sejrstolt over denne Lækkerbidsken af et Fotografi, som han nu havde af Fuglenes Konge. Triumferende pakkede han Fotografiapparat, Plader, Film og sin øvrige Udrustning sammen og begav sig hjemad. Han havde tilbragt næsten 14 Dage med at tage Billeder af de pragtfulde Landskaber i Californiens Bjerge, saavelsom talrige Plante- og Dyrebilleder. Fotografering var den mest indbringende af Carringtons mange Interesser, og det var hovedsageligt den, der hjalp ham gennem Kollegiet. Hans Landskabsbilleder fandt altid Købere blandt Postkortforlagene, og hans omhyggeligt udførte Naturstudier fandt Vej til mange Lærebøger. Han var nu paa Ferie og haabede ved udholdende Arbejde med sit Fotografiapparat at tjene Penge nok til at kunne gennemføre sine Studier, hvori han kun manglede et Aar. Konkurrencen indenfor den fotografiske Branche var blevet større, og Carrington tjente ikke sine Penge saa let, som da han tog sine første Billeder, men med en Blanding af Forstand, Styrke, teknisk Dygtighed, og foruden i Besiddelse af en medfødt Sparsommelighed, saa Jim optimistisk Fremtiden imøde. Billedet af Ørnen maatte nærmest betragtes som et økonomisk Tab, men som Irdømmelse i sin Samling, ansaa han det for et Fund. For at opnaa denne Løn var han klatret gennem den fra talrige Billeder kendte Nualetræs Egn ind i Fyrretræs- og Tamarach-Træernes Bælte og var naaet op i en Højde af 12,000 Fod, før han fandt Gønstanden for sin Søg. En hel Dag havde han taalmodigt tilbragt, skjult under de lave, udstrakte Grene paa et vindfældet Grantræ, mens han ventede

paa, at den kongelige Fugl skulde vise sig. Fra sit Skjulested snuppede han med sit Kamera mange Smaadyr og Fugle, som tilsyneladende uden Frygt gjorde sig tilgode med de Brødstumper, som han lydløst smed ud til dem.

Han havde hørt om Ørnen af en Skovfoged, som havde jagtaget den store Fugl gennem sin Kikkert. Skovfogden, som selv var noget af en Naturelsker, fortalte Jim om Vildnissets mange Hændelser.

En tre Dages March nedad førte Jim tilbage til hans Atelier, et brøstfældigt Udhus, der hørte til hans Fars lille Gaard ved Foden af Bjergene. Tidligt om Morgen efter sin Hjemkomst var den eventyrlystne Fotograf travlt beskæftiget med at fremkalde sine Optagelser, og efterhaanden som Billederne langsomt tegnede sig paa Pladerne og Filmene, gennemgik Jim sin 14 Dages Udflugt. „Naa, her er Du, Din Rad,” sagde han, da en næsvis Vanddrossel tonede frem. „Du gav mig skam noget at jage efter,” fortsatte han, da han i Erindringen genkaldte sig denne lille, gemytlige Fyrs kaade Krumspring, hver Gang den dykkede eller lavede sine smaa Volter. Og den Fos var jeg nær faldet i, sagde Jim, da han for sit indre Øje saa det Forsøg, han gjorde paa at snuppe Droslen, da den fløj gennem Vandfaldets Sprøjten. „Der spolerede jeg tre Film forresten, da jeg prøvede paa at tage Dig, da Du slog Dig ned paa den Stump Klippe, ikke større end Du selv, midt i Malstrømmen. Jeg troede sandelig en halv Snes Gange, at Du var gaaet nedenunder og hjem, hver Gang disse voldsomme Bølger, som kunde have slaaet Fodfæstet bort under mig, skjulte Dig for mit Blik. Og den kan Du virkelig klare? Der sad Du og sang hele Tiden, ja, og sang! Ja, jeg forstaa, Du har den rigtige Opfattelse — at være munter, ligegyldigt hvad der sker,” sluttede Jim, mens han stillede Pladen til Tørre.

Den næste Plade her forestillede et hydraulisk Mineanlæg og var et af hans Forretnings-Fotografier, som han havde faaet Bestilling paa. Dette Billede førte Jims Tanker tilbage til forlums Tid, Aar før han kom til Verden. Hele Landskabet syntes at være kradset op, flæn-

get, mishandlet og gnavet i Stumper og Stykker, som om et eller andet forhistorisk Uhyre havde rettet sin Vrede paa denne særlige Del af det ellers saa smukke Land, og denne knusende, malsende, omvæltende og tilintetgørende Proces syntes stadig at foregaa.

Et andet Negativ viste et Nærbillede af den store hydrauliske Maskine for fuld Fart i Gang med at udvaske utallige Tons udsprængt Grus og sende det videre gennem de lange Render, i hvis riflede Sprækker det tunge Guldstøv vilde synke tilbunds. „Sig mig, Far,” sagde Jim til sin Fader, som hjalp ham i Atelieret, „ved Du, at denne lange hvide Streg paa dette Negativ er et Fotografi af 1600 Kubikfod Vand, som under et Tryk af 300 Fod og en Hastighed af 140 Fod pr. Sekund presses igennem et 6-Tommers Rør. „Det ser ud som en Staalstang,” sagde Jims Fader. „Og er ogsaa saadan at føle paa,” sagde Jim. „Forleden Dag, da jeg var deroppe, rørte jeg ved den ene Side, og Vandet føltes virkelig haardt og glat som en blanklebet Staalstang; men saa skulde Du bare se, naar den rammer Gruset! Ak ja,” mumlede unge Carrington filosofisk, „Guldet er sikkert en Ulykke. Se, hvad det har forarsaget her,” og han undersøgte kritisk flere Negativer fra det hærgede Landskab. „Det er intet imod, hvad det skadede Menneskene,” afbrød Jim Carringtons Fader, „de Mennesker, der kom herud i gamle Dage. Dets Ødelæggelse viste Spor gennem hele Landet, — talløse Fabriker, Gaarde og Hjem blev ødelagt af det, og mange, som syntes at være begunstiget af Heldet, blev tilsidst dræbt af deres egne Udskejelser. Ja, min Dreng, det var voldsomme Tider. Min Fader, altsaa Din Bedstefader, undgik med Nød og næppe at blive indebrændt, da han var ca. 4 Aar.” Det har Du aldrig fortalt mig før, Far,” sagde Jim. „Nej, men jeg vil fortælle Dig det nu, mens Du fremkalder de andre Plader,” sagde Faderen.

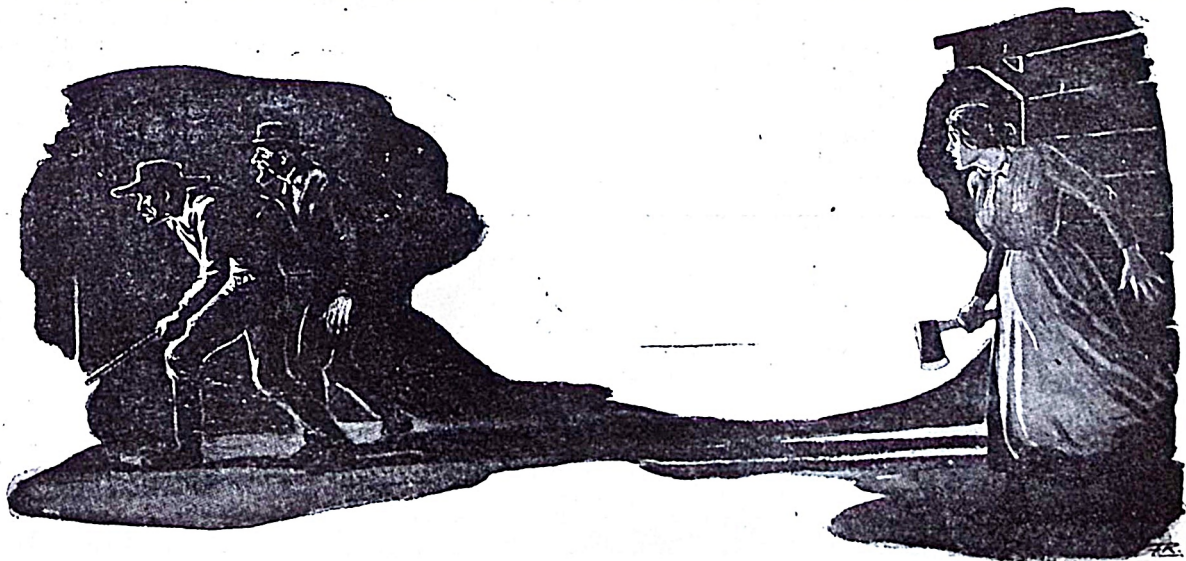
„Det ser ud,” fortsatte han, „som om din Oldefader, som dengang var en ung Mand paa 24 Aar, var en af de mange, som tog afsted med deres Familier, og han var ogsaa en af de faa lovlidige

Borgere, som var med til at danne Beskyttelseskorpset. Naa, en Nat klatrede en vild Bande af lovløse, raa Mænd, en Bærme af værste Slags, ned fra deres Guldgraverhytter — en berygtet, fattig By, der havde tilegnet sig Navnet „Helvedes Flamme“ — ført af en sledsk „Halvcast“, som Din Oldefader havde skaffet Arbejde som Medhjælper. Denne Bande af Mordere, som virkede under Anførsel af en Djævel i Menneskeskikkelse, gennemførte undtagelsesvis et Plyndringstogt i Tavshed. Deres sædvanlige Fremgangsmaade var at raabe op og skræmme Byen. Denne Gang krævede deres Fører absolut Tavshed, da han var drevet af Gridskhed efter de Penge og Guldklumper, som han havde set Din Oldefader drage frem af Jorden. Han agtede ikke at dele noget af Rovet med sine Fæller, men overfor dem talte han om de gode Skytter, som Størstedelen af Beskyttelseskorpset bestod af, og om Nødvendigheden af at faa Ram paa de samme Ordenshaandhævere. Han fortalte dem desuden om det Møde, der skulde afholdes netop den Nat i Din Oldefaders Hus, og om den store Chance, hans Kammerater havde for at faa det hadede Beskyttelseskorpsets ryddet af Vejen. — Ja, min Søn,” fortsatte Mr. Carrington, „disse vilde Fjender fik fuldbyrdet det meste af deres onde Hensigt, idet de dræbte Flertallet af disse gode Mænd, som haandhævede Lov og Orden. Hvorvidt Anføreren nogensinde

fik den Skat, han havde haabet paa, blev aldrig opklaret, heller ikke var der nogen senere Beretning om Din Oldefader. Det antages, at han var en af den halve Snæs Mand, hvis forkullede Lig man senere fandt paa de rygende Ruiner af hans Hjem. Din Oldemoder, den Gang en ung Kvinde, modig og haardfør, opholdt sig, da Ugeringsmændene naaede derhen, tilfældigvis i et Skur, som hun brugte til Vaskehus og Køkken, hvilket laa et Stykke bagved Huset og var skilt fra dette ved en lille Gaard. Angrebet blev rettet mod Forsiden af Huset, hvor Indgangen og Vinduerne var. Kun to Mand blev sendt om til Bagdøren. Din Oldemoder havde lige slukket Lyset i Skuret og var i Færd med at vende tilbage til Huset, da hun i Mørket saa to Skikkelser snige sig om, og med sit Kendskab til Hensynsløsheden hos de Slyngler, som fandtes i Omegnen, besluttede hun at handle hurtigt. Hun snappede med en Tigers lyd-løse Lynsnarhed en Økse, og før Mændene var klar over, hvad der skete, laa den ene bevidstløs paa Jorden af et Slag af den stumpe Side af Øksen. Den anden Mand befandt sig staaende overfor Løbet af sin faldne Vens Bøsse, rettet imod sig af en beslutsom Kvinde. Hun førte ham ind i Huset som Fange. Ingen andre end den fangne vidste om den Skare, som var udenfor.

Der vilde selvfølgelig blive gjort kort Proces med Fangen, og derfor tog Din

Oldemoder sin lille Søn med udenfor — for at Barnet ikke skulde være Vidne dertil. Hun havde dog næppe naaet Skuret, før Overfaldet begyndte. Mænd omringede Huset og angreb fra alle Sider. For at beskytte sit Barn maatte hun flygte bort i Mørket, op i Bjergene. Hun anede ikke, hvor hun skulde gaa hen, for hun vidste, at ingen af Beskyttelseskorpsets Medlemmer var hjemme og kunde yde hende Beskyttelse. En svag, rød Taage, der hurtigt voksede til en klar Ild, oplyste Bjergsiden og fortalte hende, at hendes Hjem brændte. Ved Hjælp af denne forfærdelige Fakkel fandt hun en Sti, som førte hende til den næste Koloni, en ret stor By med et velorganiseret Gendarmeri. Det var først tidligt næste Morgen, at hun træt og udmattet, efter en kvalfuld Nattevandring, naaede dertil med sin lille Dreng paa Armen. Da Undsættningen, som ilede til Hjælp, ankom der til, hvor hendes Hjem engang havde ligget, blev de forfærdede ved det Syn, der mødte dem. De fangede ikke mange af Banditterne, men det lykkedes dem at udslætte „Helvedes Flamme“ fra Jordens Overflade. Din Oldemoder døde kort Tid efter denne Prøvelse, og da Din Bedstefader var blevet voksen, købte han dette Stykke Land, hvor vi nu bor, og hvor det Hus, hvor hans Fader var omkommet, havde ligget. Han vilde aldrig røre ved Guld og forbyd mig paa det strengeste at tage nogensomhelst

BOYS LIFE.

Del i Guldgraveri i denne eller nogen anden Del af Landet. Han slog sig ned her for at fremme Haandhævelsen af Lov og Orden, og denne lille Gaard gjorde han til en Slags Gæstgiveri for alle de fattige og fortvivlede, som skuffede drog tilbage mod Øst. Han forsyndede ogsaa de stedlige Beboere med Grøntsager og Mælk, for hvilke Ting han plejede at tage Betaling i Penge — Sedler, Sølv eller Varer. Han havde svært ved at skaffe sig betalt, for de fleste Penge der paa Egnen var Guld. Hans sidste Ønske var, at jeg skulde blive her og rejse et Monument over Ordenshaandhæverne fra de gamle Dage. Ser Du, min Søn, det er Grunden til, at jeg stadig bor her og ikke kan afse nogen Penge til Dine Studier. Du gør jo forresten vældig Lykke med Dine Fotografier, og jeg kan jo nok hjælpe, hvis det skulde knibe. Hvad er det forresten for et Billede, Du fremkalder nu?"

Jim, som havde fortabt sig i de triste Fortællinger om Slægtens gamle Historie, sad mekanisk og fremkaldte Plade efter Plade og Film efter Film. Faderens Spørgsmaal om Pladen kaldte ham med et Sæt tilbage til Nutiden. „Aa, Far," udbrodt han, „det er mit dyrebareste Billede, der er i Færd med at blive fremkaldt. Nu skal Du bare se."

Hans Fader kom nærmere i det lille Mørkekammer, og ved Fremkalderlampens røde Lys stirrede de begge paa den graa, hindeagtige Plade, der langsomt antog en mørk Farve, efterhaanden som Billedet traadte frem. „Aah, Far, Du skal bare se den Fugl," sagde Jim. „Hvilken Fugl," spurgte Faderen. „Denne Ør—," begyndte Jim triumferende, men for pludselig sammen, idet

han snappede efter Vejret, saa trak han hurtigt den Plade op, han var i Færd med, pøsede noget Vand over den og holdt den ophidset hen foran den røde Lampe. „Hvad er der i Vejen," spurgte Mr. Carrington. „Se her, Far, se her," Jim undertrykte en Gispn og pegede midt paa Pladen. Umiddelbart under Billedet af Ørnen saa de et Par vilde, gennemborende Menneskeøjne. De stirrede frem mellem de lave Buske, der omgav Træet. Det røde Lys, der skinnede gennem Pladen, gav Øjnene et frygteligt Skær, som om de var Ildkugler. „Lad os hurtigt tage et Aftryk," sagde Jim, som endnu delvis var under Paavirkning af den uhyggelige Historie, hans Far havde fortalt ham. Havde han blot været ude i Lyset, vilde han øjeblikkelig have neddæmpet sin Ophidselse, men i dette lille mørke Rum, hvor Blikket fra disse Øjne brændte sig ind i hans, var han alt andet end rolig. Han tog hurtigt et Aftryk og fik tændt Lyset. Og der, ganske rigtigt, saa man et Menneske; men hvilket mærkeligt Menneske. De underlige, stirrende Øjne fastholdt Jims og hans Faders Opmærksomhed saa kraftigt, at man skulde tro, at Ejeren af dem havde magnetiseret de to Tilskuere. Da de havde vænnet sig til Lyset, saa de, at Øjnene tilhørte en ualmindelig gammel Mand; et langt hvidt Haar faldt i stride Tjavsner ned over hans Ansigt og gik i eet med et lige saa hvidt og stridt Skæg. Buskede hvide Øjenbryn hvævede sig over de vilde Øjne — Øjne langt mere vilde end paa den store Ørn, som havde slaet sig ned næsten paa den gamle Mands Hoved. En stor, lige Næse var synlig, og noget af hans rynkede Pande og indfaldne Kinder kunde ses, men Resten af

den gamle Mand var skjult af det tætte Buskads. „Hvad mener Du om det, Far," spurgte den forbavsede Jim. „Ja, jeg ved ikke," sagde den ligesaa overraskede Fader, medmindre det skulde være — nej, det kan ikke være muligt, at Du har snuppet den forrykte gamle Eremit fra Bjergene," som jeg hørte om, da jeg var Dreng. Dog —. „Hør her," afbrød Jim ham aandløst, lad os tage op i Bjergene igen, altsaa; Du skal tage med mig nu lige med det samme. Vi vil kunne naa dette Træ i Løbet af et Par Dages hurtig March. Vi vil tage mindst muligt med, og Moder vil nok pakke noget Mad til Turen." Mr. Carrington var bogstavelig talt revet med af Jims Iver, og i Betragtning af Pludseligheden af hele det overraskende Mysterium kunde han ikke afslaa Jims Bøn. Ved kun at pakke en lille Rulle Film og sit Klapkamera sammen havde Jim den fotografiske Del af Udrustningen færdig. Med et Par lette uldne Tæpper, to Par Bjergsko, nogle Tændstikker, Forbindkasse og et mindre Forraad af Mad til 3 Dage drog Jim og hans Fader afsted paa den underlige Jagt. Mange Lejligheder til at tjene flere „Kollegiepenge" viste sig for Jim; dog, skønt han trængte til Pengene, modstod han Fristelsen og kravlede stadig opad. Den anden Dags Aften fik Jim Øje paa det udgaaede Træ og bad sin Fader om at lægge sig ned. Da Jim havde kigget sig omkring i Skjul af en lille tæt Busk, konstaterede han, at man godt kunde fortsætte. De kravlede forsigtigt paa Maven henad Jorden, Tompe for Tompe hen imod „Spøgelsetræet". Mørket faldt hurtigt paa, og de besluttede at holde Hvile, nu da de havde fundet et skjærmende Fyrretræ. (Fortsættes.)

FRA DEN UNGARNSKE NATIONALJAMBOREE

Den kendte International Kommissioner fra Ungarn, *Dr. Molnar*, skriver til Lederen af det danske Hold, Kolonnechef *Kaj Lundby*, som deltog i den ungarske Nationaljamboree i Som-

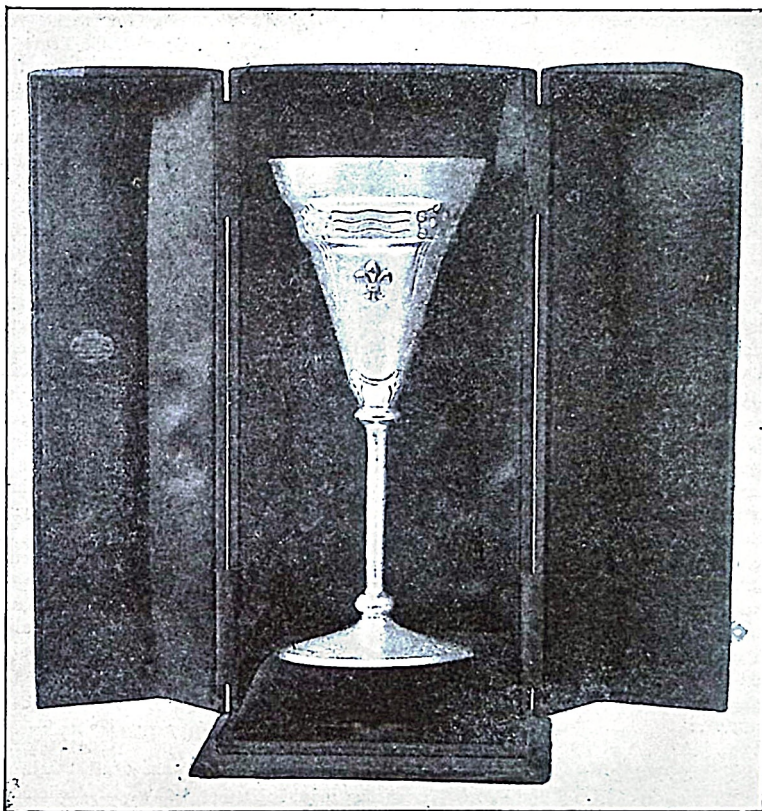
ge. En Følge deraf var, at ikke alle udskrevne Konkurrencer kunde finde Sted, men kun de, hvor der i det mindste havde meldt sig 150 Deltagere, og følgelig kunde forvente størst Interesse.

Halstørklæderne beundret. Den danske Patrulje blev placeret som Nr. 1.

I Iagttagelse fik:

Poul Andersen (Aarhus) 18 Points.

Arne Andersen (Køge) 18 Points,

mer med 53 Spejdere bl. a.:

— — — „Præmiefordelingen for de i Sommer i den ungarske Nationaljamboree opnaaede Resultater har netop fundet Sted i disse Dage. Ved denne Lejlighed kan jeg meddele Dig de nøjagtige Resultater, opnaaede af det danske Hold. Før jeg dog gør dette, vil jeg gerne endnu engang gøre opmærksom paa, hvorfor Ledelsen af Turneringen ikke kunde bestride alle Turneringspunkter. Som bekendt blev Lejren aabnet senere end det først ansatte Tidspunkt, og blev derved forkortet i 8 Da-

Foruden blev selvfølgelig alle obligatoriske Konkurrencer afholdt.

Desværre viste det sig, at vi ogsaa maatte aflyse nogle af de Konkurrencer, hvortil Danmark havde meldt sig, selvom netop de danskes Deltagelse havde været en særlig Attraktion for Lejren, da vi var os bevidst, at netop Iagttagelsen af Danskernes Deltagelse vilde have været særlig lærerig for Lejren.

Saaledes var de danskes Udførelse af Forhinderingsløbet yderst interessant, og Lær blev den mangeartede Benyttelse af

og saaledes placeret i 1. Klasse og tildelt Præmie.

I Træklatring fik Frede Christensen (Hillerød) 20 Points. (Præmie).

Nødhjælp: Viggo Gram (Odense) Præmie.

I Brødbagning paa Spid fik Præmie: Franck Duurloo (1' Absalon), Erik Kjersgaard (1' Absalon), Erich Velling (Haarlev).

Desuden har selve Holdet faaet tildelt 1 Pokal (som Billedet viser) for det højeste samlede Pointsantal i de Konkurrencer Holdet deltog i."

Redigeret af R. Feldbeck Christiansen, Landemærket 3, Kbhvn. K. Tlf. 10909.

DE DANSKE SØSPEJDERE.

Formand for Divisionsraadet: Kaptajn K. V. Høyer, Gl. Kongevej 80, V. Telf. Vester 3356.

Divisionschef: R. Feldbeck Christiansen, Landemærket 3, 1. Sal.

INTERNATIONALT SØSPEJDER-STÆVNE I DANMARK.

I Dagene fra 31. Juli til 14. August 1927 afholdes

rund International Sea Scout-Rally,

hvilket svarer til Landspejdernes Jamboree. Der er allerede for lang Tid siden sendt Indbydelse til vore Kammerater i Udlandet, og vi forventer meget stor Tilslutning.

Stævnet deles i 2 Dele: Den første Uge foregaar i Helsingør, hvor vi forventer at kunne indkvartere alle vore Gæster enten i Fregatten „Jylland“ eller „Fyn“ eller muligvis i en af vore gamle Grønlandsfarere, ligesom der etableres en Lejr paa „Prinsessens Bastion“ paa Kronborg. Naar dertil kommer, at alle Troppene saavel fra København som fra Provinsen møder med deres Fartøjer, vil det uden Tvivl blive et imponerende Skue. I Helsingør foregaar Konkurrencerne, der omfatter:

- 1) Turn-out. 2) Kaproning. 3) Kapsejlad. 4) Navigationssejlad. 5) Signalering. 6) Tortrækning i Baade. 7) Lejrbaalsunderholdning. 8) Opvisning. 9) Svømning og Livredning.

Alle ovennævnte Konkurrencer er Holdkonkurrencer, idet hvert Land stiller med et eller flere Hold à 8 Søspejdere og 1 Fører. Endvidere er der Ænkeltmandskonkurrencer i:

- 1) Altmuligmandsopgave. 2) Første Hjælp. 3) Tovværksarbejde. 4) Sejl-sømning. 5) Højd- og Afstandsbedømmelse. 6) Rigningsøvelse.

Den anden Uge foregaar i København, hvor alle de fremmede Deltagere indkvarteres i private Hjem (selvfølgelig helst hos københavnske Søspejdere). Denne Uge bliver ogsaa rig paa Oplevelser, idet Dagene benyttes bl. a. til

Besøg paa Orlogsværftet, Besøg i Havnen, Udflugt til Hillerød, Opvisning i Havnen, Opvisning paa Friluftsteatret, Lejrbaal i Dyrehaven og mange andre Ting.

Dette er kun et lille Uddrag af, hvad der foregaar; Jeres Tropsfører har faaet mere udførlige Meddelelser, og han vil sikkert fortælle Jer mere om det. Iøvrigt skal I nok her i Bladet blive holdt underrettede om Begivenhedernes Gang.

R. F. C.

DE TYSKE SØSPEJDERES BESØG.

Blandt de fremmede Spejdere, der i Sommer har gæstet Danmark, vil vi særlig lægge Mærke til de otte tyske Søspejdere, der under Ledelse af deres Fører, Hr. Oswald Matthias, var sejlet herop fra Hamborg i et Fartøj, der var en Mellemting mellem en Kaproerbaad og en Sejlkanoe.

Denne Type Baade er meget brugt af Søspejdere i Udlandet, og den egner sig ogsaa fortrinlig til Sejlads paa Floder, Søer og Kanaler, og det er navnlig saadanne Steder vore Kammerater i Udlandet driver deres Søspejderi.

Oswald Matthias vilde nu imidlertid prøve denne Baadtype i mere rum Sø, og en Dag i Begyndelsen af Juli blev Kanoen pakket med Telt, Kogekar osv.,

og for raske Aareslag gik det gennem Elbe-Trave-Kanalen og derfra til Fehmern, hvorfra der skulde gøres Overgang til Lolland.

Denne var det vanskeligste Punkt paa Turen. Thi en Kano er og bliver et Kystfartøj, og Hr. Matthias, der var sig sit Ansvar bevidst, maatte derfor udvise den største Forsigtighed. Det var Meningen, at Overfarten skulde gøres en Dag med stille Vejr; men da en saadan Dag lod vente paa sig, og Tidspunktet var stærkt fremrykket, greb han Lejligheden og lod Fartøjet og dets Besætning sætte over med en tysk Fiskerbaad, som skulde ad den Kant.

Hr. Matthias har sendt Spejderkorpset en Beretning om Turen, men vi kan desværre paa Grund af dens Længde ikke gengive den her.

Paa Turen anløb „Balmung“, som Baaden hed, Nykøbing, Guldborg, Vordingborg, Stege, Præstø, Køge, København, Skovshoved, Landskrona og Helsingør.

Oswald Matthias er stærkt interesseret i det internationale Samarbejde mellem Spejdere og især mellem tyske og nordiske. Han skriver i Begyndelsen af sin Beretning: „Og tænker vi saa til Slut paa, at der oppe i Norden bor nær beslægtede Folk, som i den graa Fortid har afgivet hele deres Befolkningsoverskud til Mellemeuropa. Jensen*) skildrer i sine Bøger „Cimbrernes Tog“, „Bræen“ og Skibet“, hvorledes Folketogene væltede sig mod Syd fra Skandinavien og de danske Øer. Skulde Trækket nu ikke føre stammebeslægtede Mennesker tilbage igen til det gamle nordiske Hjem?“

Og Beretningen slutter med: „Maatte de nordgermanske Lande altid være sig bevidst, at de er af det samme Slægtskabsudspring, saa at de tilsammen maatte arbejde paa Fremtidens store

*) Johannes V. Jensen kaldes i Tyskland blot Jensen, ligesom f. Eks. H. C. Andersen i Udlandet altid kaldes Hans Andersen.

Kulturopgaver. Og Bæreren af Fremtiden er deres Ungdom."

Maatte dette Besøg være Indledningen til et godt og stadigt Samarbejde mellem de danske og de tyske Spejdere til Lands og til Søs. Vi har meget at lære af Tyskerne. Den, der skriver disse Linier, har selv haft Lejlighed til under deres Besøg at være sammen med dem et Par Dage og Aftener, og aldrig glemmer jeg den Stemning, der vakttes, naar Matthias greb Guitaren og sang, eller naar Koret faldt i med en af deres Hjemlands Sange. A. B.

"HYTTEN" I LANDEMÆRKET.

Paa den store Korpsøvelse Søndag d. 5. Dec. blev jeg af d'Hrr. Feldbeck Christiansen og Erik Baldrup inviteret op i Spejder-Munderingsmagasinet i Landemærket for at se deres „Vandrerhytte“. Allerede om Mandagen efterkom jeg Invitationen og blev ført ind i en Stue, som helt var omdannet til „Hytte“ med Kamin i Hjørnet, raa Bjælkevægge og -loft og langs den ene Væg faste Køjer i 2 Etager. Der var virkelig hyggeligt. Vi satte os ved Kaminen og „snakkede Hytter“.

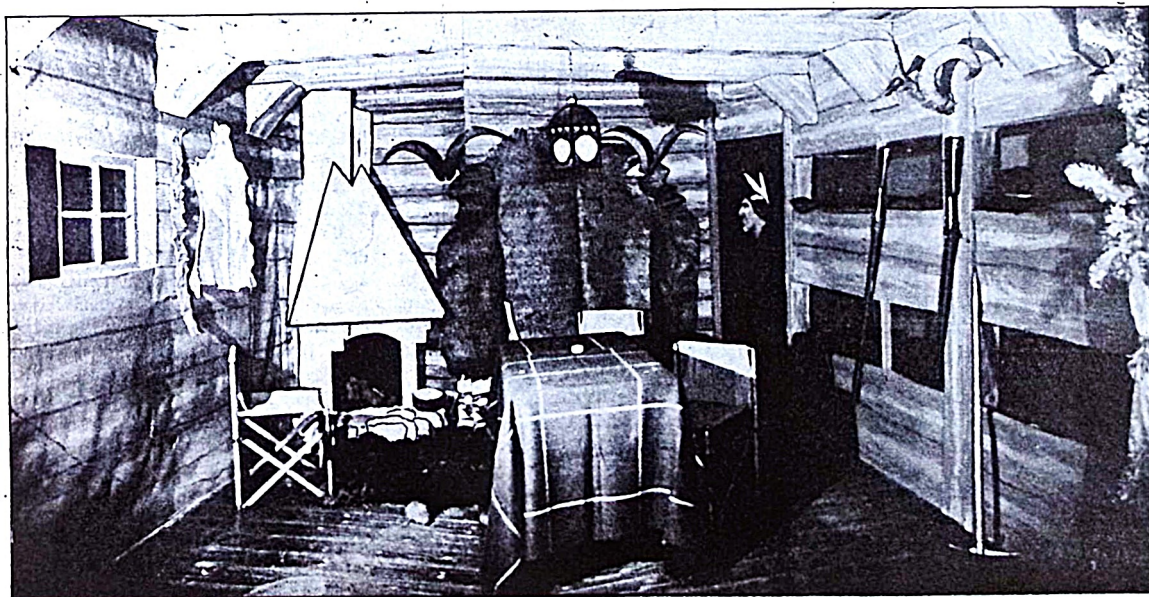
Feldbeck Christiansen er jo i Øjeblikket Divisionschef for Søspejderne og fortalte, at de forlængst havde grundet et Byggefond og havde 2 Tropshuse

under Bygning — og allerede delvis færdige.

Imidlertid talte vi ogsaa om Hytternes økonomiske Basis, og her udtalte Hr. Feldbeck Christiansen, at mange Købmænd med Glæde vil støtte Oprettelsen af et Vandrerhjem i deres Nærhed, idet dette ikke alene vilde bringe vedkommende direkte Omsætning, men tillige vil gøre Stedet bekendt og trække Forældre, Onkler og Tanter til Egnen. Og — hvad mere er — Spejder-Munde-

ringsmagasinet vil lægge for med et aarligt Bidrag paa mindst tre á fire Hundrede Kroner. Dels fordi Magasinet selvfølgelig nærer Interesse for Spejderne — dels som Reklame og dels — hvad vi jo ikke maa se bort fra — fordi Lederne selv er Spejdere og personlig interesserer sig for Hyttingens Trivsel.

Vi siger Spejder-Munderingsmagasinet Tak for den værdifulde Hjælp og haaber, at mange Forretningsfolk snart vil følge Eksemplet. Halvdan Lav.

Redigeret af Esther Muus, Lyngbyvej 215, Hellerup.

HVORFOR BJØRNEN HAR EN STUMPET HALE

I gamle Dage var Broder Bjørn en meget dygtig Fisker. Han var i Besiddelse af megen Taalmodighed og et godt Gemyt. Han forhastede sig aldrig.

Men Broder Bjørn var ligesaa ærlig, som han var langsom og altid parat til at tro, hvad andre fortalte ham, og derfor blev han ofte taget ved Næsen af listigere Dyr, f. Eks. af Broder Ræv.

En Dag, da Broder Ræv spadserede langs en Flod, saa han nogle smaa Dyr dykke ned i Vandet og forsvinde.

„Det maa være unge Oddere!“ udbrød Broder Ræv og slikkede sig om Munden. „De vilde være rare til Middagsmad.“ Saa satte han sig ned og tænkte. Han vilde saa forfærdelig gerne have Oddersteg. Han kunde slet ikke faa den ud af sit Sind. Men hvorledes skulde han fange dem? Der laa Vanskeligheden.

Mens han saaledes sad og tænkte, kom Broder Bjørn slentrende ned ad Vejen med en Mængde Nødder og Honning.

„God Morgen, Broder Bjørn!“ sagde Broder Ræv. „Sikken Mængde dejlig Mad — dejlig for dig. For min Stamme spiser aldrig Honning eller Nødder. Men maaske vilde du ikke gaa af Vejen for et Stykke lækkert Kød ogsaa.“

„Kød! Nej slet ikke!“ svarede Broder Bjørn. „Men hvor faar jeg det fra?“

„Ih!“ sagde Broder Ræv med sit listigste Smil. „Der er nogle unge Oddere i denne Flod. Jeg saa dem lige dykke ned i Vandet. Jeg tror, de vilde smage dig og din Familie storartet.“

Broder Bjørn smækkede med Tungen. „Men hvordan skal jeg faa dem,“ spurgte han.

„Du ved meget godt, at jeg ikke er nogen Fisker,“ sagde Broder Ræv, „men du er en dygtig Fisker; hvorfor kan du ikke fange dem?“

Broder Bjørn tænkte sig om et Øjeblik. „Jamen jeg har ingen Madding.“

„Nej, det har du ganske vist ikke,“ svarede Broder Ræv, „men nu skal jeg sige dig, hvad du skal gøre. Kryb ud

paa den Træstamme, der ligger lige ved Bredden, og stik din fine, lange Hale ned i Vandet. Jeg er vis paa, at Odderne vil synes, din Hale er en dejlig Madding, og naar der kommer en og bider i den, ryk den saa op med Halen og kast den op paa Bredden. Jeg skal passe paa Byttet, til du er færdig med at fiske.“

„Udmærket!“ sagde Broder Bjørn, „det vil jeg prøve.“

Saa lagde Broder Bjørn Nødderne og Honningen fra sig og kravlede ud paa Træstammen. Han stak sin fine, lange Hale ned i Vandet — for det var i gamle, gamle Dage, maa du huske paa, da Bjørnens Hale var lang — saa lukkede han Øjnene og sad ganske stille.

Pludselig følte han et Nap i sin Hale, og han gjorde, som Broder Ræv havde sagt til ham. Og ganske rigtig, der hang en dejlig ung Odder, der blev slynget ind til Broder Ræv, der laa og ventede bag en Busk.

„Det var godt gjort!“ tænkte Broder Bjørn, da han atter stak Halen ned i Vandet. Saa følte han et Nap igen, og en Odder til blev slynget op paa Bredden. Snart efter fulgte en Fisk og saa en til.

„Det bliver en lækker Middagsmad, jeg bringer hjem til min Familie,“ tænkte Bjørnen, da han prøvede paa at tælle de Gange, der havde været Bid paa hans Hale, og han havde slynget noget over, som Broder Ræv skulde passe paa.

Mens han sad og talte, kom Nordenvinden og saa ham sidde der med lukkede Øjne og Halen i Vandet.

„Jeg vil spille Broder Bjørn et Puds,“ tænkte Nordenvinden og lo i Skægget, og den sendte et koldt Pust henover Vandet, saa det blev ganske roligt. Saa sendte den et til, og der dannede sig en kold, klar Skorpe paa Vandet. Den sendte flere Pust, og den kolde, klare Skorpe blev tykkere og tykkere.

Broder Bjørn var hørt op med at

tælle og aabnede Øjnene. „Broder Ræv!“ raabte han, „nu er der vist ikke mere Steg i Floden; jeg har ikke længe mærket noget Nap.“

Men Broder Ræv var lige ved at gnave i et dejligt Ben, og han svarede alvorligt tilbage: „Vær dog taalmodig, Broder Bjørn! Du skal nok faa Bid igen, hvis du sidder lidt længere.“

Saa lukkede Broder Bjørn Øjnene igen og sad stille i nogle Minutter. Saa raabte han: „Jeg tror ikke, der er mere Steg i Floden; nu kommer jeg i Land.“

Der kom intet Svar fra Broder Ræv, saa Broder Bjørn bevægede sig lidt paa Træstammen, men kun ganske lidt, for dens Hale var tung som Bly. „Det maa være en vældig Fisk, jeg har; min Hale er saa tung.“ I det samme gjorde han et mægtigt Spring for at faa Byttet med ind paa Bredden, da ak! Hans Hale brækkede af ved Roden, thi den var frosset fast i Isen. Det var det Puds, som Nordenvinden havde spillet den.

Broder Bjørn var meget ked af at miste sin Hale; det havde været saadan en smuk, lang en. Men til sidst trøstede han sig dog ved at tænke paa den dejlige Mad, han havde med hjem til Familien: Nødder, Honning, Fisk og Vildt. Saa smækkede han med Tungen, til Trods for, at han havde mistet sin Tale.

Men da Broder Bjørn naaede Bredden, kunde han ikke finde Broder Ræv noget Sted. Og der var heller ingen Fisk eller de lækre smaa Oddere! I Stedet fandt han en Bunke nyliet afgnavede Ben bag den Busk, hvor Broder Ræv havde ligget. Og saa forstod han, at Broder Ræv ogsaa havde narret ham.

Han samlede sine Nødder og sin Honning op og gik slukøret hjem. Og fra den Dag har ingen kunnet faa Broder Bjørn til at fiske, og fra den Dag gaar han med en stumpet Hale.

Et Eventyr fra OjibwaIndianerne ved Jørgen.

PAS PAA DINE TÆNDER

Der var engang en Mand, der ønskede at blive Soldat. Han gik op paa et Hververkontor og blev undersøgt fra Ende til anden. Man saa hvor høj han var, om han var stærk, og om han havde gode Øjne, og saadan videre i en Uendelighed.

„Det er meget godt altsammen,“ sagde Overlægen, „naar jeg lige undtager Tænderne, og det er kedeligt nok, for saa kan vi ikke bruge Dem.“

Manden gik slukøret sin Vej. Bag- efter fortalte han sine Venner, „at det aabenbart var Krigsministeriets Mening, at Soldaterne nu skulde til at være Menneskeædere — og han fandt, det var et stift Stykke, gjorde han.“

Det var naturligvis noget Vrøvl. I kan nok forstaa, at en Mand ikke egner sig til at blive Soldat, naar hans Tænder er saa ormædte, at han hverken kan tygge et Stykke seigt Kød eller gumle en haard Tvebak itu — og andet faar han virkelig ikke, naar han er ude i Felten.

Man maa kunne tygge sin Mad ordentlig, uden det kan man hverken blive stor og stærk eller holde til noget. Og derfor er det saa vigtigt for os allesammen at passe paa vore Tænder og sørge for, at der ikke kommer Orme i dem.

Det er rædsomt ærgerligt at tænke sig, men der er næsten ikke noget Sted, som Bacillerne hellere vil have fat i, end vore Tænder, de gemmer sig ned i dem, de underminerer og udgraver dem — man kan faa den afskyeligste Tandpine af det — og de faar Tænderne til at raadne op, saa der tit snart ikke er andet at gøre end at trække dem ud.

Det er et Held, at man kan sætte en Stopper for dette — blot ved at børste sine Tænder Morgen og Aften, blot ved at skylle Mund efter Maaltiderne.

Saadan noget ved en Ulv, og han er altfor klog til at undlade at benytte sig af det. Derfor har han en Tandbørste og derfor bruger han den.

I Afrikas mørke Urskove er der hverken Urtekræmmere eller Apotekere,

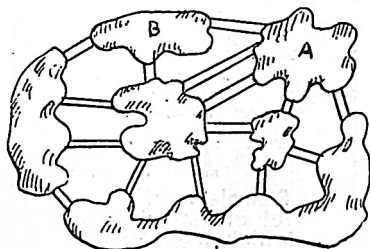
som man kan købe Tandbørster hos, og alligevel har de indfødte de mest pragtfulde Tænder, man kan tænke sig. De er saadan, fordi de renser dem omhyggeligt, hver eneste Gang de har spist, og hertil bruger de smaa Børster, som de laver sig af en Stump Gren. Prøv engang at tage en Gren og banke den med en Sten i den ene Ende, til den flosser op og kommer til at minde om en Barberkost. Der har I den Børste, som de Vilde bruger. Det er den nemmeste Kunst at lave saadan en — hvad det kommer an paa er, at man husker at bruge den.

Det er det, en Ulv gør. Han gaar løs paa disse ækle Baciller. Han jager dem ud fra deres Gemmesteder. Han giver dem en Spand Vand i Hovedet og siger til dem, om de kan se at komme af Sted. Han giver dem ikke en eneste Chance til at ødelægge Tænderne for sig.

HVORFOR
har
DIN FLOK
ikke
skrevet til
ULVEREDAKTØREN?

SMAA PROBLEMER.

Her er 6 Øer forbundne ved 15 Bræer. Hvorledes kan en Person, der befinder sig paa Øen A, komme til Øen B ved at passere alle Bræerne og ikke passere nogen af dem mere end 1 Gang? — Send en Løsning til Ulveredaktøren.

EN ULVE-GOOD-TURN

Her ser I nogle Ulve, der har været ude for at samle Tøj til fattige Børn.

Fra Divisionerne.

Indsend
små korte
Meddelelser
om Troppens
Liv til
Redaktionen
Oscar
Madsen,
Gl.
Kongevej 85,¹
Kbhvn. V.

NØRREBRO KOLONNEN.

Nørrebro Kolonnen holder Udstilling af Spejder- og Ulvearbejde i Kolonnehuset Slotsgade 5 fra Søndag den 6. til Søndag den 13. Marts inklusive. 5 Trope og 4 Flokke deltager i Udstillingen, som omfatter saavel Førerarbejde som Tropsarbejde, Patrulje- og Enkeltmandsarbejde. Udstillingen holdes åben om Søndagen fra Kl. 4—10 og Hverdage fra 7—10, og Adgangen er gratis. Kolonnebladet „Nørrebro Spejderen“ udkommer med særligt Udstillings Nummer, som udleveres gratis til alle Besøgende. Der bliver i Ugens Løb afholdt Foredrag med Lysbilleder, ligesom der afsluttes om Søndagen med en festlig Sammenkomst med Sangforedrag til Luthakkompagnement m. m. m. Formålet med Udstillingen er Agitation paa Nørrebro. Enhver Fører, Spejder, Ulv og interesseret er hjertelig velkommen.

K. H.

GLENTETROPPE, NYKØBING F., har maattet ligge stille hele Januar Maaned paa Grund af Influenza paa Skolen og i Byen. Af samme Aarsag har Troppens Fødselsdagsfest maattet udskydes foreløbig.

Paa Fødselsdagen d. 31. Januar mødte Spejderne efter Henstilling af Rektor Christensen i Uniform paa Skolen. Kl. 1 samlede Rektoren alle Skolens Elever og Lærere i Skolegården, hvor han ved en Parade bragte Troppen sin og Skolens Lykønskning, idet han samtidig mindede om de Resultater, Troppen har naaet i sin 2-aarige Levetid. Paa Troppens Vegne takkede Tropsraadsformanden, Lektor Østergaard, Rektoren og Skolen for den Forstaaelse, hvormed Spejderarbejdet er blevet mødt i de foreløbne 2 Aar.

Efter at alle havde sunget: „Altid frejdig“, gav Rektoren Skolen fri for sidste Time.

Rekrut.

SØNDERBORG TROP.

Lørdag d. 5. Februar har Tropsraaderne for Væringerne og 1. Sønderborg Trop efter enstemmigt Ønske fra Spejdere og Førere besluttet at oprette én fælles Trop for Spejdere i Sønderborg, og de to gamle Troppe ophører hermed at eksistere.

Den nye Trops Navn bliver Sønderborg Trop; Spejdernes Tørklæde er mørkeblaat; Førerne bliver Hein Johansen og Premierløjtnant Thyge Johansen med Jørgen Poulsen og Christian Jacobsen som Tropsassistenter. Tropsraadet kommer til at bestaa af Købmand Jørgen Andersen, Magasin du Nord, Proprietær H. H. Jessen, Majbølgaard,

Rektor J. M. Hertz, Adjunkt J. Mehl, Købmand M. Mørup, Direktør G. A. K. Nielsen, Amtsskolekonsulent N. J. Nielsen, Kaptajn Gordon Norrie og Lektor J. Randrup. Direktør G. A. K. Nielsen er Formand samt Troppens Repræsentant i Korpsraadet. Kaptajn Norrie er Repræsentant i Divisionsraadet og Adjunkt Mehl Kasserer.

Rektor har været saa venlig at love at bytte Lokalet paa Statsskolen med et større, saaledes at Spejderne vedblive vil have deres Lokale paa Statsskolen. Spejderne i Sønderborg staar alt saa nu sammen som ét, og de begynder straks et energisk Spejderarbejde.

Allerede i Søndags var de første Gang ude sammen for i Fællesskab at træne til den store aarlige Turnering for alle sydjydske Troppe. Turneringen skal foregaa i Store Bededagsferien i Aabenraa, og Sønderborgspejderne haaber at opnaa meget gode Resultater, nu da de staar sammen. I en nær Fremtid agter Troppen at opføre en Komedie for at faa lidt i Kassen, og de haaber da, at alle vil støtte dette nye fælles og enige Arbejde.

Ulveungerne bliver ledede som hidtil, de gamle Væringe-Ulve af Frøken Christel Ipsen og 1. Sønderborg Trop af Th. Rimmer.

1. MIDDELFART TROP

tæller i Dag 32 Mand. Søndag den 9. Januar var Troppen ude at se efter en Plads til en Trophytte (som vi har tænkt at lade opføre i Sommer), men vi bestemte os til at vente nogle Dage, inden vi tog Bestemmelse om Hyttens Plads.

Søndag den 23. Januar havde vi en glimrende Øvelse under Ledelse af Løjtnant Hoffgaard.

„Totter“.

GLEM IKKE AT ØNSKE EN
EVERSHARP

&
WAHL PEN
TIL KONFIRMATIONEN

Forlang udtrykkelig

ASP
CYKLE-
LYS.

Stemplet ASP i lyset
Det eneste rigtige
Cyklelys der findes

TIL GRØNNE OG GULE SPEJDERE
I JYLLAND OG FYN.

Den 15. Decbr. f. A. sluttede Salget af Spejdernes Agitationsmærke til Støtte for Universitetet i Jylland efter at have været i ca. 14 Dage.

Resultatet blev en Indtægt af ca. Kr. 3400, indsamlet saaledes:

K. F. U. M.-Spejderne i Jylland og Fyn	Kr. 709,00
Det Danske Spejderkorps midtjydske Division:	
Uden Mærke	- 13,00
1. Brædstrup Tropp	- 72,00
1. Grenaa Tropp	- 35,00
1. Hornslet Tropp	- 37,00
1. Brande Tropp	- 28,00
1. Ebeltoft Tropp	- 28,00
1. Skanderborg Tropp	- 40,00
Silkeborg Kolonnen	- 109,20
1. Aarhus Tropp	- 396,70
2. do.	- 769,80
3. do. m. tilhørende Flok ...	- 233,20
4. do.	- 766,00
Ved Kolonnechefen	- 223,50

Kr. 3460,40

heraf gik knapt 300 Kr. til Fremstillingsomkostninger, saaledes at Nettoindtægten blev godt Kr. 3100.

Dette Resultat har vi absolut kun Grund til at være glade for i Betragtning af den korte Frist og den nære Jul. — Og ca. 3400 Agitationsmærker spredt over Landet har dog talt deres manende Ord. — Aarhus Kolonne følger da ogsaa Trang til at rette en varm Tak til alle, der som gode Kammerater har ydet deres Bidrag til dette Maal. I ganske særlig Grad takkes K. F. U. M. Spejderne for den glade Beredvillighed og kammeratlige Støtte, de har ydet os i denne Sag, og som vi herved adresserer til Hovedkvarteret her, Hr. Pastor C. Holt, og som vi beder maa blive videresendt. Gid vi grønne og gule Spejdere i alle store Opgaver maa finde og støtte hinanden lige saa smukt som her, Skulder mod Skulder.

Heller ikke var dette Resultat naaet uden Midtjydske Divisions Chefs store Arbejde og Interesse for Sagen. Vi bringer vor Divisionschef vor bedste Tak herfor.

Knud Jagd,

Chef for Aarhus Kolonne.

AF 1' BØGILD TROPS MAANEDS-
RAPPORT.

12. Jan. 1927. Spejdermøde, hvor Turneringen var under Behandling.

13. Jan. Foredrag og Lysbilleder om Danmarks Porcelænsfabrikker ved Lærer Dansgaard Hansen, Kjellerup.

16. Jan. Patruljemøde ang. Foraars-turneringen og Jyllandsløbet.

21. Jan. Foredrag og Lysbilleder fra Norge ved Gartner L. Hansen.

23. Jan. havde vi en Konkurrence, som gik ud paa at lave den smukkeste Ting i Sne. Det vindende Hold havde lavet en Landsbykirke.

30. Jan. Troppøvelse. Kl. 3 1/4 stillede Troppen, og vi marcherede efter Tonerne fra Signalthornet til Skoven, hvor vi gjorde Holdt og fik Øvelsens Grundlag oplæst.

De to Høvdinger, „Syngende Høvl“ og „Madhaderen“, var blevet uenige om, hvem der havde de stærkeste og tapreste Krigere og havde derfor udfordret hinanden til Kamp.

Hvert Parti fik et Signalflag udleveret, som det var deres Opgave at vogte, saa Fjenden ikke skulde røve det.

„Madhaderen“ med sin Styrke fandt ikke „Syngende Høvl“s Flag, da de ikke tænkte paa at se op i Trætoppene. Da „Syngende Høvl“ havde fundet Flaget, gik han ud for at finde sine Fjender, hvilket ogsaa lykkedes. Styrkerne traf sammen paa en lille Græsmark mellem to Skove, og her stod saa Hovedslaget, som endte med, at „Madhaderen“ led et

frøgteligt Nederlag foruden at hans Flag var taget.

Det var Troppens første Øvelse i Aar. Den gik aldeles glimrende, der var Fut og Fart i Spejderne, de gik fuldstændig op i Øvelsen, og vi haaber, at den kommende Sommer vil bringe mange af den Slags gode og fornøjelige Søndagsøvelser.

Venner af 1. Bøgild bedes bestille Troppens Blad „Videre Frem“, som udkommer hveranden Maaned og koster 3 Kr. om Aaret frit tilsendt. I dette Blad kan læses, hvad Spejderne foretager sig i Aarets Løb, hvad der maa være af Interesse for fremmede Spejdere.

Vi har for Tiden ca. 120 Holdere af Bladet, men for at det kan betale sig skulde vi helst have ca. 300.

Muligt Overskud tilfalder Spejdertroppen. Betaling bedes medsendt Bestillingen.

Bladet bestilles ved Henvendelse til

Karl Kristiansen,

Bøgildgaard pr. Kjellerup.

1927

VALDEMAR SEJRS TROP.

Efter en lille Beretning udsendt af Valdemar Sejrs Tropp Samfund gengiver vi nedenstaaende:

1926 har baade for Troppen og for Samfundet været et forholdsvis stille Aar.

I Februar fejrede Troppen en vellykket Fastelavnsfest, hvor hjemmевærende Medlemmer af Samfundet deltog.

Divisionens Foraarsturnering afholdtes i Stenlille i Pinseferien. Samfundet havde udsat en Præmie i Femkamp. Valdemar Sejrs Tropp blev Nr. 1 i den samlede Konkurrence og drog hjem med Ravehalen, det var den femte.

Troppens Sommerturnering gik under Jøhs. Dømlers Ledelse denne Gang til Sønderjylland.

Til Samfundets ny Bestyrelse valgtes: C. C. Stender, Svend Højlund, Wilkens Henriksen, Ric. Henriksen, Lærer Madsen.

Tropshuset i Ringsted er med i Hyttingen, og Antallet af besøgende i det forløbne Aar, som var det første, har været forbavsende stort, hvor stort kan endnu ikke siges.

Beretningen indeholder desuden bl. a. en morsom Fortegnelse over „Troppens gamle, der drog ud“. — Det er rart at se Troppen, der holder Forbindelsen vedlige med de gamle, selvom Verdenshave skiller dem fra deres gamle Hjemsted.

Tegning af Bøgelund.

SPEJDER MUNDERINGS MAGASINET

Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps

Landemarket 3

København K.

Tlf. 10909

—
Annoncen
findes denne Maaned
paa Bagsiden af den Reklame-
brochure der udsendes af
Det Danske Spejderkorps

—
Bør læses af alle.

Danske Spejdere
køb

Danske Tændstikker
med dette Mærke

I Lejren

bør altid benyttes

WOLFF & ARVÉ's

Leverpostej, Kødretter, Fiskeretter
og Tidemands Frugtsafter
og Marmelader.

Faas hos alle Købmænd.

Jens Bangs Trop. — Aalborg.

1' SØBORG TROP.

En tidlig Søndag befinder jeg mig ombord i et af Kommunens gule Fartøjer — Linie 16 — paa Vej mod Søborg By. Turens Kvaler springer jeg over, og ved 9-Tiden stod jeg uden for 1' Søborgs Lokaler. En tre Minutter gik med at studere Troppens Maanedsskema i en smart lille Opslagstavle.

En Cykleklokke kimer — Tropsføreren, *Ove W. Mathiesen*, kommer.

Vi gaar ind i Gaarden, hvor en af Søborgpatruljerne skal til at starte.

10 raske Spejdere staar med deres Fører parat til at afmarchere, kun ventende paa Tropsføreren sidste Ordre. Den kommer, og faa Minutter efter er Patruljen ude af Gaarden.

Sammen med Tropsfører Mathiesen gaar jeg ind i Tropslokalet.

Et stort Værelse, pyntet op med Flag, danske, engelske, tyske, norske og svenske. Det er Gaver fra Troppe, der i kortere eller længere Tid har været Troppens Gæster.

Den ene Langvæg er Troppens, den anden Patruljernes. Troppens Langvæg er behængt med Billeder, der fortæller Beskueren om Troppens Liv og Færden, vi ser den i Lejr, paa Øvelse o. s. v. En meget smuk Spejderlilje, udført med Blaaakridt, vækker min Opmærksomhed. Bøg og Eg danner en Ramme uden om, og der læser jeg *Ludwig Linsert*, *München*, og *Helmut Bloch*, *Überfeld*. „Det er fra to tyske Spejdere, der tilfods er

Skandinavien rundt. To dygtige Spejdere, der ved faa Midler „grejer“ Norden. I Julen var de Søborgernes Gæster, og sjældent har der været et smukkere Kammeratskabsforhold mellem en fremmed Nations Spejdere og danske Spejdere. Søborg har derfor ogsaa udnævnt dem til ekstraordinære Medlemmer,” siger Tropsføreren.

Paa Patruljernes Væg hænger Skjoldene og Patruljens „Minder“.

Ad en Stige kommer vi op paa Loftet. Her er Patruljelokalerne og Tropskontoret. Endnu er de ikke færdige, men hyggeligt og rart, det bli'r her.

Bænket ved Langbordet i Tropslokalet faar jeg Troppens Historie og Aars-tal.

1' Søborg Trop er stiftet den 6. Marts 1919 af Lærer Kreutzfeld med 12 Spejdere.

1' Søborg arbejdede som andre Troppe paa at forøge Medlemsantallet og paa at dygtiggøre Spejderne.

I Tiden 1919 til 1925 har Troppen haft tre Førere, nemlig: *Gunnar Christiansen*, *Emil Moberg* og *Ove W. Mathiesen*. Sidstnævnte fungerer nu atter som Tropsfører.

1922 var Søborgtroppen saa heldige at faa Lokalerne, der er beliggende Søborg Hovedgade 65.

Troppen er paa ca. 35 Spejdere, i 5 Patruljer + 12 Rovere med Købmand Kjær som Roverfører.

I mange store Divisions- og Korps-

gvelser har Troppen deltaget med Ære, og blandt de bedste er K. F. U. M.—D. D. S. Øvelsen i Hareskovene, Lejren i Landskrona o. s. v.

Endvidere har 1' Spborg holdt Øvelse med Spborg K. F. U. M. (der vandt 1. Præmien i Berlingske Tidendes Spejderløb). Troppens Formaal er at samle og styrke Kammeratskabet mellem Spborgs Dreng og hæve Spborg. Bys Ry og Trop.

Tropsraadsformanden, Dr. Værnet leder Samariterkursus for Spejderne, som derigennem kan dygtiggøres i Sanitetskolonnernes Gerning. „Spborg-Spejderen“ hedder Tropsbladet, der redigeres af Mathiesen.

Den 20. Marts fejrer Troppen sin Fødselsdag ved en munter Fest i Borgernes Hus, Spborg Hovedgade 77. (Linie 16. kører til Døren, bad Tropsføreren mig skrive!) Festens Program fik jeg ikke at vide, det blev simpelthen nægtet mig, men jeg tør næsten garantere, det bliver godt.

Alene det, at der skal skaffes mindst 1000 Gevinster, borger derfor.

Sommerlejren bliver vistnok i Norge som Gæster hos H. Ahrendal Trop, der i Sommer var her i Danmark.

„Bob“.

TURNERING I SVENDBORG.

Søndag d. 19. Septbr. afholdtes der en lille Turnering i Svendborg.

2' Svendborg Trop var Arrangør og

havde inviteret følgende Troppes: Rolf Krakes Trop, Thurø — 1' Rudkøbing Trop — 1' Svendborg Trop og Søspejder Troppen, Svendborg.

Kl. 8½ stillede der paa Torvet, hvor Søspejderne allerede var mødt, lidt efter kom 1' Svendborg Trop marcherende og lidt senere igen Rolf Krakes Trop. Rudkøbing Trop kunde ikke komme før end Kl. 10,20 med Færgen, saa der var god Tid til en Runde gennem Byen. Derefter marcherede Styrken, der nu talte 150—160 Spejdere, til Christiansminde, hvor der blev afholdt et 3 km Løb. Over 15 Aar blev Rudkøbing Nr. 1 og 2. Svendborg Nr. 2. Under 15 Aar blev 1' Svendborg Nr. 1 og 2' Svendborg Nr. 2.

Efter Middag stillede der paa Torvet, Afmarch til den smukkeste Turningsplads i Danmark, nemlig den store Plæne ved Christiansminde, hvor Øvelserne straks begyndte.

Det var ved at mørkne, før alt var gennemgaaet og Spejderne kunde gaa hjem og faa noget Mad, inden der igen stilledes i Christiansminde til Præmieuddeling og Bal.

Resultatet blev:

2' Svendborg Trop Nr. 1 med 150 Points.
Rolf Krakes Trop, Thurø, Nr. 2 med 128 Points.

1' Svendborg Trop Nr. 3 med 120 Points.
Kl. 12 sluttede Festen. G.

Fra Turneringen i Svendborg.

Spejdere!

Husk
det gamle

Spejder Depot

er

Studiestræde 30

C. 3186

Reel og prompte Betjening.
Personlig Ekspedition.

J. ULRICH

Leverandør til Forbrugsforeninger for Embeds-
og Bestillingsmænd samt Læger.

HANNIBAL SANDER

Emdrup. Telf. Central 605

Søborg 31, 60 & 61

Rensning

Farvning

V a s k

**Spejder-
Telte**

renses og vaskes
hurtigt og billigt

Salmebøger.**Billigste Sted**

Navn og Dato gratis

Konfirmationsgaver

En god Bog, den bedste Gave

Fyldepenne og Pencils

Fr. Palm Greisen, Silkegade 4

Tlf. C. 4619

Byen 7018

**Fotografi-
Rammer****EMIL L. OLSEN**

SKINDERGADE 22

TELEFON BYEN 3192

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen
naar De kober Sæbe
Dette morsomme lille Mærke er
Garantien for, at De faar den
rigtige

**Worning & Petersens
Xeroformsæbe**

Overalt — over alt

Brug**Spejdent****Tandpasta**

DANSK REJSEBUREAU
udsteder alle

Jernbane-, Dampskibs- og
Soveplads-

Billetter.

Tlf. 8048. AMAGERTORV 24. Tlf. 8051
København.

ROVER-SIDEN**KØBENHAVNS IDRÆTS-FORENING**

Københavns Fodsports-Forening,
indbyder til en 5 Mands (4 Mand + 1
Fører) 20 Km. Kolonnemarch, der af-
holdes *Søndag den 27. Marts* (Tidspunk-
tet for Starten vil senere blive meddelt),
med Start fra Idrætshuset paa Øster-
bro. Marchen inddeles i følgende Klas-
ser:

Klasse 1: Foreninger under D. A. F.
Klasse 2: Foreninger under D. I. F.,
der ikke er Medlem af D. A. F.

Klasse 3: Kolonner, hvis Deltagere er
fyldt 35 Aar.

Klasse 4: Kolonner fra Spejdertropper,
F. D. F. og D. U. I. (Deltagerne skal
være fyldt 18 Aar).

Klasse 5: Kolonner fra militære Af-
delinger.

Klasse 6: Kolonner fra Etater, Fir-
maer, Korporationer etc.

D. A. F.'s Reglement for Kolonne-
march følges.

Heraf skal fremføres:

1. Deltagerne indenfor samme Kolonne
skal bære ens Dragt.
2. Under Marchen holdes Kolonnen sam-
let, idet der dog gives Lempelser med
Hensyn til Retning og Afstand, dog
maa der ikke være over 5 m. Spred-
ning fra første til sidste Mand. Lige-
ledes tillades det Deltagerne at un-
derstøtte hinanden, dog maa ingen
bæres. De første 50 m. efter Starten
og under Indmarchen paa Stadion
skal Kolonnen marchere i sluttede og
rettede Geledder. Føreren vælger selv
sin Plads.
3. Pace er ikke tilladt, dog er det tilladt
under Marchen at modtage Oplysnin-
ger om Tid.

Under Begrebet Pace skal forstaaes, at
ingen af Deltagerne maa modtage
Forfriskninger af nogen Art udover,
hvad Kolonnens Deltagere medbrin-

ger fra Starten. En Kolonne bliver
betragtet som pacet, saafremt den
under Marchen bliver ledsaget af
Cyklister, Løbere eller Fodgængere
foran eller paa Siden og den even-
tuelle Afstand fra saadan Hjælp bag-
ved Kolonnen skal være mindst 5 m.
(Kontrollantens Skøn er afgørende).

4. Hver Kolonne ledsages af en Kon-
trollør (der udpeges af den arrange-
rende Forening), der paaser Regler-
nes Overholdelse og indgiver Beret-
ning til Dommerne.

5. Kun de Hold, der faar alle sine Del-
tagere samlede over Maalet, tages
med i Betragtning. Resultatet afgø-
res ved de anvendte Tider.

Starten foregaar efter Lodtrækning
med eet Minuts Mellemrum mellem
Kolonnerne.

Ruten: Østerbrogade, Strandvej, Ry-
vangs Allé, Gersonsvej, Hartmannsvej,
Bregnegaardsvej, Jægersborg Allé,
Strandvej til Bellevue (Vendepunkt) og
samme Rute tilbage med Op-march paa
Stadion (Indmarch ad Porten i Idræts-
allé Øst for Idrætshuset).

Indskud: 5 Kr. pr. Kolonne.

Premier: Der udsættes Premier i de
forskellige Klasser saavel til de bedste
Hold som til Deltagerne paa de bedste
Hold, alt efter den Tilslutning, Marchen
vinder. I Klasse 5 kæmpes om den af
Firmaet kgl. Hof-Guldtrækker C. A.
Seifert udsatte Udfordringspokal, der i
1926 vandtes af Gardens Øvelseskom-
pagni.

Anmeldelsen til Marchen med Opgi-
velse af saavel Førerens som de øvrige
Deltageres Navne sendes senest den 15.
Marts til K. I. F.'s Kontor, Østerbro-
gade 79 (Stadion).

København, den 12. Januar 1927.

Københavns Idræts-Forening.
Arne Højme, /Søren Petersen,
Formand. Sekretær.

Faas overalt.

Hvorfor! revner Overlæderet?

Fori Deres Skocream har været fabrikeret
af Sæbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voxsvarte, saa revner Læ-
deret aldrig. — Saa har De:
Alld blankt Støvler. Aldrig vaade Fødder.
A/S Nordisk Blacking Comp. Lærkev. 11. Tlf. 5092-12687.

En Drengetime paa Radiofonistationen.

Der var sikkert mange af Jer, der forleden Torsdag fulgte den morsomme Drengetime, som udsendtes fra Københavns Radiofonistation. For at hilse paa Dagens Gæst, den vidtberømte *Farbror Sven* fra Stockholm, aflagde vi om Eftermiddagen et Besøg i Studiet. Men om Interview blev der ikke Tale. *Sven Jerring* stod i Skjorteærmer og var i fuld Aktivitet. Han er saa lang

Klædebon, og alskens mærkværdige Apparater er anbragt omkring Mikrofonen. I Studiets Baggrund staar de Assisterende, et helt Kor af raske Drengene opmarcheret. Det er vanskeligt at holde Styr paa dem, navnlig at faa dem til at forholde sig i Ro, men de tager ogsaa Revanche, naar Brummekoret, „Publikums Bifald“ eller Hurraraabernes Assistance bliver paakaldt.

Filiviska som Speaker.

Farbror Sven imiterer Boksestpd.

som en velvoksen Antennemast og maa bølge sig blidt ned mod Mikrofonen, naar han skal lade sin velkendte konverserende Røst høre. Mange Timer opholdt han sig ikke i København. Aftenen før havde han i Sverige fungeret som Radioreferent, da det svenske Kronprinspar vendte hjem fra Jordomrejsen. Og fra det Øjeblik, han kom her til Byen, var han ivrig optaget paa Radiofonistationen med at instruere og iscenesætte Drengetimens to Sketches.

Det alvorfulde Studie er under en saadan Udsendelse totalt forandret. De ledende Aander farer frem og tilbage, generet mindst muligt af overflødige

Den ledende Mand i Drengetimerne er Kandidat *Lavaets*, som Lytterne kender under Navnet „Speaker“. Han gaar op i sit Arbejde med glødende Interesse og assisteres bravt af „Filiviska“, hvis mere borgerlige Navn er Adjunkt *Philipsen*. Vi skal ikke afsløre de mange morsomme Tricks, som Drengetimen benytter sig af, avtomatisk Cykle-Telefon-Klokke eller et Par tykke Bøger, der klaskes mod hinanden og illuderer som Boksestpd — vi skal nøjes med at hidstille et Par Billeder fra den muntre og interessante Time, der i saa høj Grad har de ungdommelige Lytters Bevaagenhed.

**Det Danske Spejderkorps'
officielle Depoter**

er

**Lejr- og Spejderhuset
Nørregade 15**

og

**Spejder Munderings Magasinet
Landemærket 3**

Dansk Spadsrefodtøj.

Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!

Du støtter dit Land ved altid at forlange danske Varer. Køb derfor altid

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske. Se altid efter, at Æskerne bærer „Dansk Arbejde“s Mærke.

Foreningen af Kbhvns Skotøjfabrikanter

Dansk Selskabsfodtøj

Dansk Hjemmefodtøj

JÆVN

Kolynos's jævne Konditions renser Tænderne virkningsfuldt, uden at skrabe eller ridse. Der er ikke anvendt slibende Substanter for at give Tænderne kunstig Hvidhed.

Brug den paa en tør Børste.

KOLYNOS
TANDPASTA

KONDITOR

Henning Klenz — St. Kongensg. 12 — Cent. 5011
De bedste Kager, Chocolader og Desserter
Bringes overalt i Byen

Spidsborgeren kender kun
Naturen om Sommeren. Men
Spejderen er tidlig paa Tærne.
Glem ikke at benytte

Gevaert **Rullefilm**

Foraarets Film.

UDENLANDSK BREVVEKSLING.

I sidste Nummer meddelte vi om en svensk Spejder fra Uppsala og en Japanner fra Tokio, der vilde veksle Breve med en af Jer.

Svenskeren gik til Sønderborg og Japanneren til Pionertroppen i København; de af Jer, der kom for sent til at blive de heldige denne Gang, lover vi snart at skulle skaffe nogle andre Adresser. — Følg med i denne Rubrik og vær hurtigere i Vendingen næste Gang.

Denne Gang har vi faaet Brev fra en østrigsk 2 Klasses Spejder *Hans Toffler* i Wien, 15 Aar gammel, som gerne vil brevveksle med en af Jer.

Hvis Du ønsker at faa ham, saa skriv snarest til Redaktionen.

VOR FORSIDE.

Vor smukke Forside er med Malerinden, Frøken *Anna E. Muncks* velvilige Tilladelse reproduceret efter et Maleri, som Frøkenen har skænket til Landeværnsindsamlingen.

Den skal mane Jer Spejdere til at lægge Kræfterne i med Jeres store Good-turn.

Spørgsmaal, der indsendes til Red., maa foruden Mærke — være forsynet med Navn og Adresse til Oplysning for Redaktøren.

REDAKTØREN

Hr: redaktør!

Var det mulig gennem „Spejdernes Magasin“s spalter å gjøre et forsøk på å nå en dansk speidergutt som ær villig til å overlate vårt troppsbibliotek følgende numre av „Vor Ungdoms“ („Spejdernes Magasin“) første årgang:

Nr. 3, desember 1916.

Nr. 4, januar 1917.

Nr. 5, februar 1917.

Nr. 9, juni 1917.

Til gjengjeld byr jeg ham efter valget 1 krone pr. nummer, eller én årgang av „Spejdernes Magasin“ for årene 1919—1923, eller én årgang av det norske spejderblad „Spejderen“ for årene 1920—1926.

Med hilsen

Arthur H. Aarhus,

Stabellsgt. 11, Hønefoss, Norge.

HILSENER FRA UDLANDET.

Vi bragte i sidste Nummer en Gengivelse af Nytaarshilsener fra udenlandske Spejderkorps. Efter at de var reproduceret, indløb der fra fjernere Egne flere, saaledes fra Japan, Syrien og Argentina, ligesom vi ogsaa har modtaget Hilsener fra *Eclaireurs de France*.

SANGBOGEN DANMARK, Sangbog for Skolen og Hjemmet. Samlet af Albert Jørgensen. Forord af Borgmester Ernst Kaper, Vignet af Aage Jørgensen. (Aschehoug).

Denne Sangbog, der er anbefalet af mange Skoleautoriteter, er allerede trykt i 32,000 Expl. og indført i Hundreder af Skoler paa Land og i By.

Vor store Tonekunstner Carl Nielsen har i Forbindelse med Komponisten Hakon Andersen udarbejdet en Melodisamling til Sangbogen „Danmark“, der er udkommet paa Vilhelm Hansens Musikforlag.

Lille Handelsordbog af H. N. Gellert & C. F. Thording, Lærere ved Købmandsskolen i København. Pris Kr. 0,90. (Aschehoug).

Bogen indeholder den Ordmængde, man i Reglen benævner „Handelsprog“, altsaa baade fremmede Handelsudtryk og danske Handelsord og Vendinger, og vil yde Hjælp i alle Tvivlstilfælde vedrørende Retskrivning, og Forklaring.

ADVARSEL.

Fra det internationale Bureau i London er modtaget Meddelelse om, at Johann Jos. Nievelstein rejser rundt i Europa iklædt Spejderuniform, tiggende Penge og sælgende Postkort; denne Person er ikke Spejder, og man advares mod at yde ham Støtte.

Det Danske Spejderkorps.

Korpskontor:

Bornholmegade 1, K.
Tlf. Palæ 2801.
Kontortid 12—5.

Spejdernes Magasin:

Redaktion: Troppsfører O. Madsen,
Gl. Kongevej 85, V. Tlf. V. 1570v.
Expedition: Spejdernes Boghandel,
Nørregade 15, K. Tlf. Byen 4986.
Annoncer: Divisionschef Banner-
Jansen ved Bureau 3013.

Officielle Depoter:

A/S. Lejr- og Spejderhuset,
Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings Magasinet,
Landemærket 3, K.

KATALOG 1927

VI HAR GENNEMARBEJDET SPEJDERUDRUSTNINGEN OG INDFØRT ET
HELT NYT STANDARDUDSTYR

Vi har i Vinter afsluttet en 3-aarig Gennemarbejdning af hele Spej-
derudstyret med det Formaal at tilvejebringe et Standard Spejderudstyr
af højeste Kvalitet til billigst mulige Priser.

Som et Resultat heraf har vi i Aar et meget stort Udvalg i Nyheder,
der hver for sig betegner et betydeligt Fremskridt indenfor Spejderud-
rustningsomraadet.

LEMBCKES FRILUFTSUDSTYR

Officielt Depot for det danske Spejderkorps

TELEFON: BYEN 4986 - NØRREGADE 15

En Mængde Nyheder: Nye Teltyper (Kalø, Rold, Hindsgavl) af prima amerikansk
O. D. khaki canvas, udstyret med lette Bomuldsbarduner og
Aluminiumsstrammere. Nye Lumber Jackets, Lejrbluser, amerikanske Spejderstøvler og West point Officers
Støvler. Nye Standard Rygsække og nye
Standard Patrouillekøgekar. Nye Ketchere og
Fodbolde. — Alt dette og meget mere giver
vort store rigt illustrerede Katalog Oplysning
om. — Skriv efter det.

*Hvis I vil have en af disse pragt-
fulde Kataloger, maa I skynde
Jer. Der er ingen, der kan sige,
hvor længe Oplaget rækker til.*

Lembckes Friluftsudstyr
Officielt Depot for det danske Spejderkorps
NØRREGADE 15 • KØBENHAVN K.

De bedes venligst sende Deres Katalog til:

Navn: _____

Trop: _____

Adresse: _____

Skal ikke koges – Altid færdig. Bør bruges i alle Lejre og Hjem